

V I E N Y B Ė

THE OLDEST LITHUANIAN NEWSPAPER IN THE WORLD

78 M. 44 N.

192 Highland, Boulevard
Brooklyn, N. Y. 11207

1964 M. GRUODŽIO (DECEMBER) 31 D.

Telephone:
APplegate 7-7257

KAINA 20 C.

Veronika ir Jonas Beleckai (viduryje prie eglutės), iš Vilniaus atvykę pas sūnų į New Yorką, šiemet šventė Kalėdas Amerikoje po 43 metų. Priekyje iš k.: jų sūnaus Vytauto Belecko vaikučiai: Vilija, 13 m. amžiaus, Jonukas, 9, Danutė - 11, Vytauto draugo dukrelė Atkočiūtė, Beleckų Onytė, 9; antroje eilėje - Vyt. Beleckas su Poviliuku - 1 ½ m., žmona Genovaitė, (už Beleckų), Beleckienės tėvai Ignas ir Genovaitė Stancaičiai ir J. Atkočius, Belecko draugas. S. Narkėliūnaitės nuotrauka

Kai šeima apsiijungia Kalėdoms

New Yorko lietuviams gerai pažįstamam Vytautui Beleckui šios Kalėdų šventės nebuvo jau tokios paprastos šventės, kokias jis savo šeimoje -- su savo žmona ir vaikučiais švėsdavo per eilę metų.

Šiemet jo pastogėje buvo tiek džiaugsmo, kad sunku ir išsakyti. Argi kuris kitas sūnus ar duktė galėtų taip lengvai išreikšti savo džiaugsmą, kad štai, Kalėdoms, toms metinėms šventėms, kada per metus išsisklaidę šeimos nariai stengiasi susitikti ar bent pasikeisti dovanomis ir sveikinimais, į namus, vietoje šventinio sveikinimo atvyksta tikras tėvas ir tikra motina.

Veronika ir Jonas Beleckai, Vytauto Belecko tėvai, kurie į New Yorką iš Vilniaus atskrido lapkričio 2 d., jau buvo šiek tiek apsibuvę Amerikoje, kai po 43 nebuvimo metų jie sėdosi su sūnumi ir jo šeima prie Kūčių stalo. Ir po tiek metų jie vėl kartu laužė kalėdaitį, sveikindami vienas kitą ir vildamiesi, kad gal ateis laikas, kada susitiks dar daugiau jų šeimos narių, kuriuos likimas dabar laiko išskyręs.

Beleckai, kurių vedybų 50 metų sukaktį jiems sūnus Vytautas rengia sausio 17 d., Amerikoje užsidirbę pinigų, Lietuva buvo išvykę 1921 m. ir tenai išbuvo iki dabar. Jau pasidabrėjusiais plaukais Veronika ir Jonas, gyvenimo

mėtyti ir išvėtyti, ypatingai laimingi pasijuto vėl atgalios sugrįžę į tą kraštą, į kurį jie tiek buvo sudėję vilčių savo jaunystėje, kai emigravo iš Lietuvos, ir kur jiems dabar, jų gyvenimo saulėleidyme, jų valandas lengvins buvimas su savo sūnumi ir jo šeima, priaugančia jų sūnaus atžala.

Nebuvo jau taip lengva Beleckams iš Lietuvos atvykti pas savo sūnų, bet ilgų pastangų dėka viskas pavyko.

Todėl, džiaugiantis, kad Kalėdoms dar viena lietuviška šeima apsiijungė, reikia tikėtis, kad ilgai gal ir daugiau tokių atsisiras. O, prisiminate, buvo laikai, kada ne tik žmonės, bet nė laiškas iš Tėvynės neatidavo.

MES VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Rašytojas A. Venclova Vilniuje einančiame Pergalės žurnale pateikia atsiminimų iš studentavimo dienų nepriklausomoje Lietuvoje. Pateikia vaizdą, kuriam panašaus, deja, ne su žiburiu nerastum dabartinėje sovietų Lietuvoje! Pasakojas: Marijampolės sodo salėje Kauno Vilkolakio teatro grupė vaidino aštirus, įdomius veikalus: "Politiką" (3-jų aktų aukštųjų ratelių komediją), "Anapus įstatymų" (1-o akto "gvoltą"), ir "Milionai" (3-jų "suktasprandę"). Čia buvo daug geros satyros prieš biurokratus, pasipūtėlius, valstybės turto vagis ir kitas negeroves. Mes, publikoje, kiekvienam aštresniam posūkiui plojome iki delnai suskaukėdavo. K. Stiklelio (Vienybės bendradarbio) redaguojamose Šešupės Bangose korespondencijoje tada rašiau: Vilkolakis Marijampolei davė sveiko juoko, gyvų nuotaikų ir progos pažvelgti į Lietuvos gyvenimą iš kitos, negu paprastai, žiūrimos pusės."

Kaip būtų puiku, jei Venclova šiandien "įskaudintų delnus" kovoti už tai, kad teatrui būtų leista

Tęsiama 4 psl.

Kviečia į Pietų Amerikos Kongresą

Zemiau pateikiama smulki III-ojo Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso darbų tvarka. Kaip iš jos matyti, mūsų broliai lietuviai Pietų Amerikoje yra rimtai pasiryžę pasidaryti lietuvybės išlaikymo sustiprinimui emigracijoje, yra nusistatę pagarsinti lietuvių vardą Brazilijoje ir sustiprinti gretas kovoję už Lietuvos laisvę.

Salia darbo posėdžių, bus ir meno pramogų, bus progų susipažinti su Sao Paulo mieste susirinkusiais kitų Pietų Amerikos kraštų lietuvių atstovais bei galimybių aplankyti gražiasias Brazilijos vietas.

Kongreso rengėjai ypatingai kviečia į tą kongresą atvykti JAV lietuvius. Jau yra žinoma, kad iš JAV į kongresą skrenda VLIKo pirmininkas Vac. Sidzikauskas, vysk. V. Brizgys, prel. J. Balkūnas, dr. Alg. Nasvytis, Tenka manyti, kad tenai vyks ir keliauninkas bei vyresniosios Amerikos lietuvių kartos veikėjas, dabartinis Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Juozas Bachunas su poniu, kurie šiuo metu, kaip spauda rašo, atostogauja Havajuose.

Tačiau dar būtų gražiau, jei į Sao Paulo kongresą nuvyktų susidarytų didesnis Amerikos lietuvių būrelis. Visi tie, kurie savo atostogas praleidžia kituose žemynuose, šiemet jas galėtų nukreipti kaip tik į Sao Paulo miestą.

TREČIOJO PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESO,

įvykstančio Sao Paulo mieste, Brazilijoje, 1965 m. vasario mėn. 18-19 20-21 dienomis

DARBŲ TVARKA:

Vasario m. 18 d. -- Ketvirtadienį: Visą dieną atstovų ir svečių registracija, jų priėmimas ir išskirstymas į apstojimo vietas.

Po pietų vizitai Sao Paulo valdžios autoritetams. 19,30 val. Vila Zelinos bažnyčioje Kongreso pradžia pamaldos, kurias atliks J. E. Vyskupas V. Brizgys.

Po pamaldų, Vila Zelinoje Seserų Pranciškiečių gimnazijos salėje įvyks oficialus Kongreso atidarymo posėdis, sveikinimai ir susipažinimo vaišės.

Vasario m. 19 d. -- Penktadienį: 8,00 val. ryto sekančių sekcijų posėdžiai: 1. Jaunimo sekcija, 2. Lietuviško auklėjimo, 3. Tautinio meno, 4. Lietuvos laisvinimo, 5. Spaudos ir radijo, 6. Sporto, 7. Pastoracijos, 8. Ekonomikos.

20,00 val. vakaro, Vila Zelinos gimnazijos salėje bendras posėdis, sveikinimai, pagrindinė paskaita, meninė dalis.

Vasario m. 20 d. -- Šeštadienį: 8,00 val. ryto posėdžiai: paruošiama visų sekcijų darbų santrauka, nutarimai ir rezoliucijos.

Prelatas P. Ražaiškas, Pietų Amerikos Kongreso organizatorius.

Laisva pietų pertrauka.

20 val. vakaro, Kongresas iškilmingai švenčia Lietuvos Nepriklausomybės dieną Sao Paulo Miesto Teatre.

Vasario m. 21 d. -- Sekmadienį: 10,30 val. iškilmingos pamaldos Sao Paulo Katedroje.

Po pamaldų vyksta padėti vainiką prie Brazilijos Nepriklausomybės Paminklo. Ten pat aplankomas Muziejus. Popietis laisvas.

19,30 val. atsisveikinimo vakariene, Vila Zelinos gimnazijos salėje. Jos metu rezoliucijų skaitymas, atsisveikinimo kalbos, bendri šokiai ir žaidimai.

Po Kongreso, sekančią savaitę, norintiems bus suruošta ekskursijos po Sao Paulo miestą ir jo įžymybes, į Rio de Janeiro miestą, į Santos uostą ir Atlanto pajūrį.

Kas norėtų dalyvauti šiose turizmo iškilose, malonėkite iš anksto parašyti šiuo adresu: 3-jo PALK Rengimo Komitetas, Caixa Postal 4118, Sao Paulo, Brasil.

Atvykę į Sao Paulo miestą, informacijų reikalais skambinkite šiais telefonais: 63-5975 -- Informacijų Centras -- Lietuvių parapijos klebonija, Vila Zelina, 33-3246 -- Radio "9 de Julho" -- miesto centre.

Kad išliktume lietuviai išeivijoje, turime susijungti į vieną grandinę, kurios neįveiktų nei laikas, nei atstumai. Šiam tikslui ir yra ruošiamas 3-sis PAL Kongresas.

Halina Mošinskienė, Pietų Amerikos Kongreso spaudos ir informacijos k-to narė.

Broniui K. Balučiui 85 metų amžiaus

Vienybės ir kitų Amerikos lietuvių laikraščių bendradarbiui ir Lietuvos redaktoriui, daugelio Amerikos lietuvių organizacijų veikėjui, vyrui, kurio pasiūlyti žodžiai "O skambink per amžius vaikams Lietuvos; Tas laisvės nevertas, kas negina jos" iškalti Amerikos lietuvių dovanotame Lietuvali Laisvės Varpe, 1964 m. gruodžio 29 d. sukako 85 m. amžiaus.

Tasai sukaktuvininkas -- tai dabartinis Lietuvos pasiuntinys ir ministras Didžiąjai Britanijai Bronius Kazys Balutis.

Sukaktuvininkas yra gimęs Seinų apskr., Seirijuose. Mokslus ėjo Lietuvoje, Rusijoje ir Amerikoje. Trumpai pagyvenęs Amsterdame, N. Y., Balutis gyveno Valparaise, kur studijavo ir dalyvavo lietuvių organizacijų veikloje, vėliau persikėlė į Chicago, kur baigė studijas ir dirbo prie visos eilės lietuviškų darbų. Išleido didelį Užnemunės žemėlapi, būdamas Tėvynės Mylėtojų Draugijos pirmininku, atgavino pačią organizaciją, pa-

Bronius K. Balutis, Lietuvos ministras Didžiąjai Britanijai. S. Narkėlūnaitės nuotr.

ruošė ir inkorporavo jos naująją statutą, organizavo lėšas Kudirkos raštams išleisti, atspausdintiems 1910 m. Buvo vienu M. Petrauskio iškurtos Birutės choro organizatorių, tuo pat metu bendradarbiavo laikraščiuose Lietuva, Vienybė Lietuvininkų ir kt., o nuo 1912 m. iki 1919 m. redagavo Lietuvą.

Savo organizaciniams gabumams pasireiškė SLA vienetų organizavime, darbavosi 1906 m. Philadelphiaus liet. politiniame seime, 1918 m. New Yorko Amerikos liet. seime ir kt.

Amerikos liet. tautinės tarybos išrinktas, 1919 m. vyko į Paryžiaus taikos konferenciją kaip JAV liet. delegacijos narys ir dirbo kaip vienas jos sekretorių kartu su E. Galvanausku ir P. Klimu. Konferencijai pasibaigus, 1920 m. buvo pakviestas į Kauną dirbti užsienų reikalų ministerijoje. Nuo to laiko daugeliu atvejų atstovavo Lietuvą tarptautiniuose pasitarimuose, dalyvavo konferencijose su lenkais ir pasirašė Suvalkų sutartį, kuria lenkai pripažino Vilnių Lietuvai.

Lietuvą Balutis yra atstovavęs ir pasitarimuose su Tautų Sąjungos atstovais bei buvęs Lietuvos delegacijos nariu Tautų Sąjungos pilnatinės sesijos 1924-26 metais. Nuo 1928 m. buvo ne-

paprastu pasiuntiniu ir įgaliotu Lietuvos ministru Washingtono. Jo laikais sudarytos arbitražo ir konsiliacijos sutartys tarp JAV ir Lietuvos. Nuo 1934 m. atstovaudamas Lietuvą D. Britanijoje, šalia savo tiesioginio darbo, min. Balutis dalyvavo ir domėjosi lietuvių gyvenimu ne tik D. Britanijoje, bet ir visame pasaulyje. Vienybės redaktorius Vytautas Širvydas yra parašęs monografiją apie sukaktuvininką -- "Bronius Kazys Balutis", išleista J. Bachuno 1951 m. Amerikoje. Vienybė linki Sukaktuvininkui dar ilgų metų ir stiprios sveikatos!

Zemės ūkio mokslų kandidatas A. Budvytis lankė Daniją ir Vilniaus Tiesoje pasakoja: "Ūkių šeiminku čia yra -- gyvenimo būtenybė. Ji pagimdė ūkininkų kooperaciją, kuri savo rankose turi 90 nuoš. pieno perdirbimo įmonių ir 88 nuoš. kiaulienos apdirbimo. Be to, valdo trąšų ir padargų importą." Budvytis apgailauja: "Lietuvoje nėra 'daniškos būtenybės', nėra žūtutinės konkurencijos". Tokiu būdu, nėra ir Danijos Lietuvoje, ko labai apgailavo nuo sosto nuverstas diktatorius Kruščevas.

TORONTO LIETUVIAI

* Antano Smetonos 20 metų mirties sukaktis buvo paminėta gruodžio 13 d. Paskaitą skaitė iš Bostono atvykęs H. Santvaras. Dalyvavo apie 300 asmenų. Meninėje dalyje dainavo "Varpo" choras ir skaityta ištraukos iš Smetonos raštų.

* Naujų metų sutikimą Toronte ruošė net keturiose vietose: Radijo valand. vedėjas J. Šimanavičius, kaip visada -- Prince George Hotel, Šauliai -- Lietuvių Namuose, sportininkai -- šv. Jono parapijos salėje ir Priskėl. par. Kataliku Vyrų D-ja -- Priskėlimo parapijos salėje.

* Kanados Lietuvių Fondas pasiekė \$12,000 ir turi 75 narius. Spalio 15 d. paskelbto vajuos šūkis: Fondo tikslas išauginti mūsų jaunimą Lietuvai, sentimentais ir tuščiais žodžiais to nepasiekime.

* Priskėlimo parapijos bankelis pasiekė milijoną dol. apyvartos, o "Paramos bankelis" artį 3 mil.

Lietuviškoje Chicagoje

* JONAS JAKUBAUSKAS-JAKUBS, senas Vienybės skaitytojas ir talkininkas, daug veikęs Amerikos sportininkų tarpe, buvo sužeistas pravažiuojančios mašinos Chicagos vidurmiestyje gruodžio 26 d. Didesnių sužeidimų jam nepadaryta. Nelaimingasis gydomas jo namuose.

* DAIL. BRONIAUS MURINO darbų paroda atidaroma 1965 m. sausio mėn. 16 d. ir tęsis iki sausio 24 d. Joje bus išstatyta šio dailininko 3 metų laikotarpio rinktinė kūryba, daugumoje akvarelinių tapybos paveikslai. Paroda įvyks Čiurlionio Galerijoje Jau-nimo Centre.

* MARGUČIO 1964 m. lapkričio mėnesio numeryje dr. Marija Gimbutienė rašo apie Lietuviskąją mitologiją. Taip pat šiame numeryje su straipsniais pasirodo K. Drunga, V. Meškauskas ir kiti. Duodama nemaža lat-

vių rašytojų poezijos. Gana gausu dail. Hen-riko Šalkausko darbų nuotraukų.

* DARIAUS -- GIRĖNO ir Aušros Vartų lituanistinių mokyklų bendra kalėdinė eglutė su programa įvyko gruodžio 19 d. Gage Parko salėje. Sv. Antano parap. mokyklos lituanistinė klasė savo kalėdinės eglutės pramogą turėjo gruodžio 27 d. parapijos salėje Ciceroje. Tą pačią dieną panašią pramogą buvo surengusi ir Roselando lituanistinė mokykla, kuri įvyko vietinės lie-tuvių parapijos salėje (po naująja bažnyčia).

* EDVARDAS ŠULAITIS, Vienybės redaktori-
us ir atstovas Chicagoje, sveikina Vienybės skaitytojus ir bičiulius švenčių proga, apgailestaudamas, kad negalėjo visiems asmeniška atsakyti į kalėdinius sveikinimus bei linkėjimus. Taip pat primena, jog visais Vienybę liečiančiais reikalais galima kreip-tis šiuo adresu: E. Šulaitis, 1320 So. 48th Ct., Cicero 50, Ill., tel. OL 6-1357.

LILIJA VANAGAITIENĖ, tragiškai mirusi 1964 m. gruodžio 28 d. automobilio katastrofoje. Nuotraukoje ji matoma prie savo vyro, velionio Antano Vanagaičio portreto, jo mirties sukaktį minint New Yorke.

J. N. Tysliavos nuotrauka

Automobilio katastrofoje žuvo

L. Vanagaitienė ir poetas A. Mackus

Du Amerikos lietuviams gerai pažįstami veikėjai, vienas senosios kartos, kitas naujosios, tragiškai žuvo Chicagoje gruodžio 28 d. naktį.

Lilija Vanagaitienė, "MARGUČIO" radijo programos savininkė ir poetas Algimantas Mackus, to radijo programos pranešėjas ir Margučio žurnalo redaktorius, buvo užmušti, kai, jiems grįžtant iš "MARGUČIO" programos translacių, į jų automobilį smogė Helen Korčak vairuojamas automobilis. Policijos pareiškimu, Helen Korčak,

kuri sunkiai sužeista ir patalpinta ligoninėje, savo automobilyje turėjusi atdara vyno bonką. Ji bus kaltinama žmogžudyste ir už alkoholio naudojimą vairuojant.

Chicago spauda, tiek lietuviškoji, tiek angliškoji, plačiai rašė apie įvykį, nes žuvusieji lietuviai buvo žymūs veikėjai.

Lilija Vanagaitienė, Amerikoje savo metu populia-
raus muziko Antano Vanagaičio žmona, tęsė savo vyro įsteigtą Margučį. Ji buvo gimusi Chicagoje. Paliko liūdinčią seserį Verą Olienę,

nesenai mirusio veikėjo adv. Antano Olio žmoną.

Algimantas Mackus, vos 32 m. amžiaus, daug žadan-tis poetas, mokslus baigęs ir poetiniai subrendęs emigra-cijoje, buvo keleto eilėraščių rinkinių autorius. Savo kūry-bą ir literatūrinius kritikos straipsnius yra spausdinęs eilėje Amerikos lietuvių laik-raščių, o pastaruoju metu Metmenyse ir Margutyje, kuri redagavo.

Žuvusiųjų palaikai pašar-voti Mažeika-Evans koplyčioje ir laidojami šeštadienį, sausio 2 d.

Vienybės leidėjai ir red-
daktija, pasiuntę gėlių prie Lilijos Vanagaitienės ir Al-gimanto Mackaus karsto, reiškia gilią užuojautą Vana-gaitienės ir Mackaus arti-miesiems.

Poetas Algimantas Mackus, Margučio redaktorius ir radijo programos pranešėjas, tragiškai žuvęs gruodžio 28 d.

pakeis, nes nenori tam žmo-gui (A. Smetonai) suteikti tiek garbės. Parodė ir nema-žą pluokštą dailiai ranka pri-rašytų lapų, skirtų III-jam atsiminimų tomui.

Nežinau, kaip toli su to tomo medžiaga jis buvo pa-žengęs, nes tuomet mums nusiskundė, jog asmenys, į kuriuos kreipėsi dėl reika-lingos literatūros tam tomui, neatsiliepia. Galimas daik-tas, kad tie žmonės ir vėliau neatsiliepė, nes aniems as-menims inž. S. Kairio vadi-namas "vadistinis periodas" buvo pats laisviausias ir eko-nominiai geriausias laikotar-pis, apie kurį nevalia nė vien-am žmogui nė vienu blogu žodžiu užsiminti. "Smetona nutraukė bet kokius ryšius su demokratinėmis tenden-cijomis", — dar ir šiandien skamba ausyse šie iš inž. Kairio lūpų išgirsti žodžiai.

Mūsų pokalbininkas kalbėjo lėtai, bet drąsiai, neišsisuki-nėdamas. Lyg ir pasididžiuo-damas pasisakė esąs socia-listų partijos veikėjas, bet, kiek iš jo kalbos teko suvok-ti, jo socializmo supratimas gerokai skiriasi nuo grigai-tiškojo socializmo, kurio autorius ir mažas būrelis pa-sekėjų savo veiklos vienu metu dėjosi net ir su raudon-aisiais, norėdami sudaryti stipresnį frontą prieš kitas grupes ar Nepriklausomos Lietuvos valdžią. Inž. Kai-rys atrodė žmogumi, kuris, prieš atėdamas į lietuviškų reikalų gynimo namus, prie sienkščio pasilieka biznie-riškus batus.

Mes kalbėjome ir apie ga-limybes Lietuvai laisvai ap-sispręsti. Ir čia jis buvo op-timistas, nors konkrečių ir greitų apraiškų ta linkme ne-matė.

Šiandien mūsų pokalbininko jau nebeturime savo tarpe. Villa Mon Repos Health Re-treat savininkas Smithtowne nustojo tik "gero gyventojų" (taip apie inž. S. Kairį jis mums tada kalbėjo), o mes -- paskutinio Nepriklausomy-bės akto signataro laisvame pasaulyje. Ir svarbiausia -- netekome asmens, kuris sakė tai, ką galvojo, kuriam buvo svetima prekyba savu ir svetimais kailiais (koks puikus daugelio mūsų "pa-triotų" biznis!), kuris ne vien kalbėjo apie Lietuvą, bet ir ja gyveno.

EDVARDAS ŠULAITIS

Ray's LIQUOR STORE

JUOZAS IR IZABELĖ MISIŪNAI

Įvairiausios rūšies amerikoniški ir importuoti gėrimai. Didžiausias degtinės ir vyno pasirinkimas.

103-55 LEFFERTS BLVD. RICHMOND HILL, N. Y. Tel. Virginia 3-3544

WHITE HORSE Tavern

BARAS IR RESTORANAS
Duodami polaidotuviniai pietūs.

PRANAS BRUČAS
Savininkas
86-16 Jamaica Ave.
Woodhaven, N. Y.
Tel. Virginia 6-9519

Steponą Kairį palydint

Mūsų tautos didžiaviry gretos retėja. Jie krenta, lyg lapai, rudenio vėjui papūtus, Jie slenka poilsio, patikę nebaigtus darbus, neišpildytus įsipareigojimus, rašyti užsi-motas knygas ar prisiminių-mų tomus.

Ir vėl vienas didelis vyras nukeliavo amžinybėn. Tai Steponas Kairys, vienintelis laisvojo pasaulio dalyje gyvenęs Nepriklausomybės akto signataras, valstybininkas, visuomenininkas, išėivijos lietuvių veikėjas. Jam tik 5 dienų betūko iki gražios 86 metų amžiaus sukakties -- gruodžio mėn. 20 d., bet tą dieną jis jau buvo pavirtęs į pelenus.

Aną dieną teko gauti nuo visuomenininkės ir vieninte-lės dažnesnės inž. S. Kairio lankytojos Pranės Lapienės laišką, kuriame ji rašo:

"Pereitą penktadienį am-žinai teko atsisveikinti su prof. Steponu Kairiu. Kūnas, paverstas pelenais, kuri laiką bus čia pat saugomas ir gal kada vėliau nuvežtas į jūsų Tautines kapines (Lie-tuvių Tautines kapines, Jus-tice miestelyje prie Chica-gos). Dar neišsiaiškinta. Prieš mirtį ji buvau lankiu-si; atrodė gana gerai ir links-mai man pasakojo, kad jau "Smetoną" (tokiu vardu pava-dintą A. Merkelio knygą) yra perskaityęs. Galvojau kokią

dovanėlę jam šventėms nu-vežti"...

Šios Pr. Lapienės mintys sukelia ir daugiau prisimi-nimų apie inž. S. Kairį, kadangi jos pasiūlymu dėi pa-tarnavimu turėjau progą lan-kyti prof. Kairį lygiai pusme-čiu prieš jo mirtį -- birželio 16 d.

Tuomet, viešint pas Pr. Lapienę Stony Brook mies-telyje, mūsų kalba sustojo ir ties inž. S. Kairiu, belei-džiančiu sienas netoliese esančio Smithtown senelių namuose. Nors ir labai spau-džiantis su laiku, teko pra-leisti vieną traukinį ir pasi-naudoti šeiminiškės patari-mu užsukti į Smithtowną. "Ką žinau, gal kitą kartą kuomet į mūsų kraštą užsuk-si, jo jau nebus gyvųjų tar-pe." -- su nujautimu dėstė Pr. Lapienė.

Gal kokią valandą pralei-dome tada su Nepriklausomybės akto signataru. Jis, nors ir senatvės spaudžiamas ir ligos kankinamas, stengėsi neparodyti savo fizinių nega-lavimų, nenorėdamas mus blogai nuteikti. Atsimenu, dariau tada ir nuotraukų, ku-rių fotografavimo metu jis išspausdavo šypsnį, links-meinę veido išraišką.

Mes užsidedimu kalbėjo apie rašomą III-jį savo atsimini-mų tomą, kuri galvojęs pa-vadinti "Tautos Vadas" var-du, bet sakėsi gal dar vardą

THE Tel TAYlor 7-9842

Arlington
Restaurant
One ir Jones Valėčiai

385 Arlington Ave.
Brooklyn 8, N. Y.

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukštys in 1886

is published weekly by Valerie Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel.: APplegate 7-7257. Executive Editor: Valerie Tysliava; Editor: Salomeja Narkelionaitė; Senior Editor: Vytautas Širvydas; English Editor: Demie Jonaitis; Associate Editor: Edwardas Šulaitis. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office in Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing.

Mes

VYTAUTAS ŠIRVYDAS
Atkelta iš 4 psl.

duoti publikai "sveiko juoko, gyvų nuotaikų" ir kad pasižirėtų į Lietuvos gyvenimą "iš kitos, negu paprastai, žiūrimos pusės". Juk ir sovietų Lietuvoje yra "biurokratų, pasipūtėlių, valstybės turto vagių", tik jie "neliečiami", nes juos dengia arba partijos bilietas ar rusiška tautybė.

Planuojami dalykai, atrodo, lietuvių išelvija 1965 metais šauks kelti visur, kur gali, stiprų kitoniškesnį balsą, negu tą, kuris lavinamas Lietuvoje komisariškai minėti mūsų tėvynės "savonorišką" prisidėjimą prie Sovietų Sąjungos. Šauks ir latvius bei estus. Jei išelvijoje atsiras pakankamai sumanių ir šaltai galvojančių galvų, jos balsas žymiai prislopintų ruošiamas iškilmes Pabaltijo kraštuose.

Kaip gaila, kad ALTas, be rimtos istoriniuose įvykiuose pagrįstos priežasties, pasiskubino su Amerikos lietuvių suvažiavimu Washingtono 1964 metais! 1965 m. toks suvažiavimas kaip tik būtų buvęs vietoje. Mūsų operos grupė Chicagoje ruošia statyti Verdi "Requiem" pagerbti žuvusius už Lietuvos laisvę. Galbūt galima prikviešti latvius ir estus? Be to, ar ne įdomiai po pasaulį nuskambėtų, jei būtų galima gauti už pabaltiečius žodį tarti senatorių Fullbright ar profesorių George Kennan, nužvelgiamus "minkštumu" susitarti su Maskva? Naudinga ir įspūdinga būtų, jei į "Requiem" atvyktų kuo daugiausia įžymių amerikiečių.

Liepos 18-24 dd., turbūt, vėl iš Washingtono bus paskelbta Pavergtų Tautų Savaitė, kurią amerikiečių ukrainų "ALTas" (Ukrainian Congress Committee of America) jau nusprendė kuo plačiausiai Ukrainos laisvei išnaudoti. Gal vertėtų lietuviams, latviams ir estams prisidėti, nes, visiems vienon dūdon pučiant, išeina didesnis balsas? Gal net vertėtų pakartoti Lietuvių Dieną pasaulinėje parodoje New Yorke? Žodžiu, išelvija, jei dirbs vieninga ir talkoje su kitataučių patriotais bei nebijos žygiuoti plačių liberalinių pažiūrų tautiniu keliu, galės stipriu kudirkišku varpu 1965 metais žymiai prislopinti Lietuvoje ruošiamą maskvinį "kolokolą." Amerikos lietuvių tautinė srovė sykių su Lietuvai jau padovanojo Laisvės Varpą — amerikiečių Liberty Bell pavidalą.

Amerikos lietuvių suvažiavimą Washingtono nepatogių laikų šaukdamas, ALTas pareiškė, atstovaujantis milijonui Amerikos lietuvių. Ką atstovavo savo suvažiavimą nesenai turėjęs VLIKas? Audėnas pareiškė: "VLIKas yra pačios tautos pašauktas atstovas, jos vardu kalbėti." Bet Sidzikauskas pasergėjo: "Tušti būtų mūsų žodžiai apie tremties tęstinimo išlaikymą, jei, VLIKo vadovybę sudarydami, negerbsime Lietuvos teisinės būklės." Suvažiavimas paliko neišaiškinęs, kokių būdu ši būklė pagerbiama, kuomet iš 43 VLIKą sudarančių atstovų, apie 36, ar kiek, Amerikos pilietybę priimdami, iškilminga priesaika išsižadėjo politinių saitų su Lietuvos respublika? Dar-

Tęsiama 10 psl.

Girnakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

NEKROLOGAS LAIMINGO GIMIMO PROGA.

Rodos, reiktų tik džiaugtis; Lietuvoje pasirodė ketvirtoji knyga "Iš lietuvių kultūros istorijos" (I knyga — 1958 m., II knyga — 1959, III knyga — 1961, o IV-ji — tik 1964). Ketvirtosios knygos turinys: Lietuvių tarybinė etnografija dabarties uždavinių šviesoje, Juodupės fabriko darbininkų 1907-1961 gyvenamųjų patalpų raida, Naujieji gyvenamieji namai kolūkinėse gyvenvietėse, Vilniaus pramonės darbininkų kultūrinio-techninio lygio kilmis 1944-1953, Muzikų ruošimas Lietuvos TSR konservatorijoje; Drevinės bitininkystės reikšmė feodalinės Lietuvos ūkyje, Prekyba Lietuvos kaime XVIII a., Vidurinės mokyklos Lietuvoje XVIII a. pabaigoje, Seniausias verpimo būdas Lietuvoje, Žemaitijos moterų drabužiai, Arimo įrankių reikšmė žemdirbystės sistemoms, Senovės baltų žemdirbystės technikos klausimu, Vilniaus Žemutinės pilies mediniai pastatai XIII-XIV amžiais, IX-XII amžių kalavijai Lietuvoje, Kauno auksakaliai XV-XVII a., Lietuvos popieriaus dirbtuvės XVI-XVII a.

Ne tik džiaugtis reiktų. Kam dar iš tikro rūpi lietuvių tauta, kas iš tokių galėtų tokiu tomu nesidomėti?

Tik — pirmųjų dviejų knygų tiražai buvo po 5,000, trečiosios — 4,000, o šios ketvirtosios — tik 1,000. Redakcinė kolegija nudžiugina, kad tokios literatūros leidimo reikalai atėity bus pagerinti. Už tai kolegija atsisveikina su bendradarbiais, nes "iš lietuvių kultūros istorijos" tomui toliau jau nebus leidžiami. Duoda vilčių, kad atėity "bus stengiamasi". Ar tos viltytys nebus tiek pat vertingos, kiek ir oficiali N. Chruščiovo atsistatydinimo versija dėl senatvės ir pablogėjusios sveikatos? Neramu, nes Vakaruose girdėti įkyrus lietuvių tautos laido tuves pranašaujant varnų krankimas.

Džiaugiamės Lietuvos gyvenimo suklestėjimu. Bet nesame tokie paklusnūs, kad nekritiškai su džiaugsmu sveikintume kiekvieną Lietuvos gyvenimo reiškinį.

ŽODIS VASARIO 16 GIMNAZIJOS REIKALU

Idėja nebuvo bloga — turėti išelvijoje lietuvišką gimnaziją! Ir tai neturėjo būti kokių atlaikų, nuo emigracijos pasilikusių Vokietijoje, mokymas, bet — centrinė lituanistinių kadru rengimo įstaiga išelvijoje. Tik, gaila, jau nuo seno ten vis būdavo kažkas ne taip, kaip reikėjo laukti. Vasario 16 gimnazija Vokietijoje netapo išelvijos lituanistinių kadru rengėja. Ją baigusius ir į lietuvišką visuomenę su pasireiškimo viltimis išėjusių tėra vienas kitas. Jau iškilio klausimas, ar ta gimnazija iš viso patelsina kokius nors lietuvių lūkesčius. Gimnazijai remti komitetai ir būreliai veikia, renka pinigų. Ar tai tikslinga, kai kiekvienoje lietuvių išelvijų kolonijoje į lietuviškos gimnazijos lankytojus nuolat priauga jaunimo? Lig šiol taip vis atrodė, kad prieš gimnaziją pasisaką lyg verčia vieną lietuvių stulpą. O paskutiniu laiku visgi spaudoje apie gimnaziją pagausėjo kritiškų balsų. Išėity, kad gal ta gimnazija ir nėra lietuvių stulpas.

Chicagoje jau nuo seno garsėja du dideli Vasario 16 gimnazijos rėmimo entuziastai: kun. B. Sugintas ir mokyt. A. Gulbinskas. Prieš jų entuziazmą ir nuveiktus darbus reikia lenkti galvą. Kiekvienas lietuvis veikęs galėtų iš jų mokytis pasiryžimo, pastovumo, atkaklumo, aukojimosi ir daugelio kitų dorybių.

Man pateko keisto pareiškimo tekstas, kurį sudėstė uolumu pagarsėję ir daug nuveikę Vasario 16 gimnazijos rėmėjų organizatoriai kun. B. Sugintas su mok. A. Gulbinsku. Juodu sudėstė pareiškimą ir 1964. IX.16 nusiuntė PLB Vokietijos Krašto Valdybos Pirmininkui, PBL Centro Valdybai, BALFo Centro Valdybai ir Būrelių koordinacinio komiteto pirmininkui. Pareiškimo autoriai įspėja: "Paskutinį kartą pakartojame, kad gimnazijoje artimiausiu laiku reikia pakeisti vadovybę ir dalis mokytojų... Būreliuose veikla darosi visai nebeįmanoma... Visiems aišku, kad tėvai ja nepasitiki ir tokiems mokytojams savo vaikų mokymo nepatiki... Toliau tokia padėtis gimnazijoje likti nebegali... Jeigu viskas paaiškės, tai visų būrelių surenkami įnašai sustos... Iki visiško išsiaiškinimo pirmoje vietoje Chicagoje daugumos būrelių veikla sulaukoma..." — "Mokiniai... nepalaiko laiškais jokių santykių su būrelių vadovais ir tuo neparodo visuomenei jokio dėkingumo už gautą šalpą... Klasių auklėtojai įtakos nedaro ir tuo nesirūpina..."

Suprantamas tų dviejų vyrų nusivylimas. Bet, matyt, jie neteko kantrybės ir reikalauja pagerinti gimnazijos reikalus, nes ji "yra visų lietuvių gyvosios kovos už vienybę ir lietuviškumą vieningos kovos židinys. Visi privalo ją remti, rūpintis jos geru vardu ir aukštu pedagoginio darbo lygiu".

Abu vyrai pareiškia, kad jų vadovaujamas komitetas rudens metu (jau praėjusio rudens) suorganizuoti visoje Amerikoje gimnazijai remti aukų akciją. Tik jie iš gimnazijos vadovybės paprašė duomenų:

1. gimnazijos mokinių vardinio sąrašo,
2. informacijos apie statybos fondo lėšų naudojimą kitiems reikalams.
3. vieno mėnesio išlaidų sumą ir vieno mėnesio algų lopo nuorašą,
4. pranešti, kokiais įrašais apunkinta gimnazijai pirkti žemę,
5. ką mano daryti gimnazijos pedagogų sąstatul pagerinti.

Atsakymo susilaukė tik į pirmąjį punktą. Išėity, kad gimnazijos vadovybė arba bijo pasipasakoti arba mažai vertina kun. B. Suginto ir mokyt. A. Gulbinsko būrelių dolerius. O gal tie du vyrai neturėjo tokių duomenų prašyti? Bet juodvileji naudai kalba ilgametę ištikimybę gimnazijai ir aukomis paremta veikla. Jiems ir duomenų prireikė tam, kad galėtų kovoti už gimnazijos gerą vardą. Išėity, kad gimnazijos geru vardu besirūpinančių pritrūko pačioje gimnazijoje.

Naujų kelių beieškant

Lietuvos laisvinimo politikos krypties suvokimas ir visų galimų priemonių šiai laisvės kovai panaudojimo problemų realus sprendimas reikalingas ne tik atidavus politinių įvykių sekimo, bet ir nusitelkimo bei drąsos juos matyti, kad būtų suvokta dabarties slinktyje politinės raidos priežastys ir prasmė. Šiomis problemomis analizuoti Šviesos-Santaros Federacijos New Yorko skyrius yra numatęs eilę viešų diskusinių paskaitų.

Antrąją iš jų gruodžio 19 d. skaitė Federacijos pirmininkas Algis Gureckas.

Plėtodamas temą, prelegentas stabtelėjo ties keturiais savo referate iškeltais punktais: rusų imperializmu, Lietuvos ir kitų kraštų rusinimu, apsvylimu Vakaruais ir komunistinio bloko skilimu.

Laikydamas rusinimo akciją pagrindiniu pavojumi lietuvių tautai, prelegentas akcentavo Lietuvos valstybės atstatymo lemiančią reikšmę mūsų tautos fiziniam ir dvasiniam ugdymui. Rusinimo akcija spartinama įvairiais būdais. Vienas iš efektingiausių yra skubota okupuoto krašto industrializacija, leidžianti okupantui daugelio trūkstančių pramonės, technikos ir kitų specialistų importavimą iš Rusijos ir jų apgyvendinimą Lietuvoje.

Nuosekli, paaispinti vykdoma krašto industrializacija duotų laiko paruošti reikalingų specialistų savo krašto mokyklose. Šio meto tarybinės Lietuvos aplinkybėse industrializacinė sparta tampa Rusijos imperialistinių tendencijų išraiška.

Laisvinimo darbe laukti pagalbos iš Vakarų tėra sąvęs pasmerkimas beprasmė vilčiai. Tai tvirtina netolima praėjusio bei Vakarų nusitelkimas taikiam sambūviui su komunistiniu bloku, leidžiant jam sužmogiškėti arba savo vidaus prieštaravimuose prazūti, nepajėgiant sukurti žmogaus verto ir jam priimtino gyvenimo. Gi komunistinio bloko skilimas atveria naujas perspektyvas naujiems metodams kovoje dėl tautų laisvės.

Nepamirština, kad tarybinė Rusija kairiųjų komunistinių valstybių aktyve yra išdavusi komunisto idėją bei tautų apsisprendimo teisės principus, pasilikdama ištikima čaristinės Rusijos imperialistinei tradicijai.

H. SKAUDVILIS

Perspėjimas visuomenei dėl ALTo perspėjimo

Rašo GIRNAKALIS

I. Apsikūrusi Lietuvos valstybė vykde žemės reformą. Buvusių dvarų laukuose pradėjo dygti kuklios naujakurių trobelės.

Ne visiems ta žemės reforma tada patiko. Ne visi ta reforma ir tikėjo. Kai kur naujakuriams buvo patarinėjama namelius statyti ant ratukų. Sakė, bus lengviau nusikraustyti, kai grįš senoji tvarka.

Senoji tvarka negrižo. Senosios tvarkos saulė nusileido visiems laikams. Žemės valdymo srityje jau buvo daug pasikeitimų, bet nebuvo nei vieno žingsnio atgal į ponų tvarkomus dvarus.

Taigi, ne visi perspėjimai būna vertingi. Kartais perspėjimas yra angelo sargo balsas, o kartais perspėjimas tėra vėlyvos rudeninės musės zyzimas.

Po Stalino mirties prasidėjo išeivijos ryšiai su tėvyne. Rašėme laiškus, siuntėme siuntinius. Ir iš ten rašė mums, ir siuntė. Kaip ir reikėjo laukti, tada netrūko ir perspėjimų. Pvz., pavartome Darbininko komplektą ir randame: būkite atsargūs, pražudykite! Dabar jau turime beveik dešimtmetį patyrimo ir žinome, kad būtų buvusi neišpasyta kvailystė nerašyti laišku ir nesiųsti siuntinių.

Visokie perspėjimai turi būti sutinkami aštriai, vertinami su ateitį numatančiu kritiškumu.

II. Amerikos Lietuvių Taryba (ALT) išleido perspėjimą visuomenei "dėl atvykstančių su rusų bolševikų ekskursijomis okupuotos Lietuvos pareigūnų": "ALT laiko savo pareigą painformuoti lietuvių visuomenę, kad su tokiais okupanto pareigūnais lietuvių patriotai neturėtų jokių reikalų. Jie nėra jokie nei laisvos Lietuvos nei lietuvių tautos atstovai... Todėl patariame apsilankymo atvejais tokius agentus-parsidavėlius tuojau demaskuoti". ALTo logika sako, kad reikalų galima turėti tik su pripažintais atstovais. Čia ALTas supainiojo du skirtingus dalykus: atstovų pripažinimą ir įvairius reikalus. Yra tikra, kad kai kuriuos reikalus galima išspręsti ir su nepripažintais atstovais. Kai aš kokių reikalų kreipiuosi, pvz., į lenkų įstaigą, tai man nei į galvą neateina tos įstaigos pripažinimas, aš tik svarstau, ar ta įstaiga mano reikalą patenkins.

Iš ALTo perspėjimo darytinos tokios išvados:

1. ALTas laiko save pajėgiu autoritetu tokius perspėjimus daryti.

2. ALTas įsitikinęs išeivių lietuvių antikomunistinio nusistatymo nepatvarumu ir bijo, kad ryšiai su komunistais gali išeivius suvedžioti.

3. Visus iš anos pusės atvykstančius ALTas nurašo į parsidavėlius.

Nei viena iš šių išvadų nerodo ALTo kompetencijos skelbti panašius perspėjimus.

1. ALTo vyrų tarpe nėra tokių, kurie perspėjime liečiamas problemas studijuotų. ALTo institucija veikia jau daug metų, jo vadai paskelbė daug visokių pareiškimų, bet vis dar neaišku, kam tiems vadams reikalinga laisva Lietuva. Ar jie patys ruošiasi būsimoj Lietuvoj gyventi? Ar jie nėra iš tos kategorijos politikų, kaip ir Antanas Smetona, neradęs reikalo atgautą sostinę Vilnių net ir aplankyti? Su Lietuva netekusiam ryšių ALTo mūsų žemė ir tauta, tautos gyvenimas ir siekimai, tautos šiandienai ir lūkesčiai, — visa liko tik ALTo vyrus neliečianti abstrakcija. Jie neturi ką veikti. Jie nežino, ko griebtis. Štai vienas panor sulietuvinti Stanislovą Moniušką. Kitas vėl — svajoja, kaip būtų gražu senovės bajorų pavyzdžiu: gente lituanus, natione americanus. Jų perspėjimo proga rašau perspėjimą jiems patiems: netekote pažinties su lietuvių tauta, tos pažinties ieškokite patys ir kitiems nedrauskite.

2. ALTas bijo, kad santykiavimas su komunistais nesuminkštintų išeivių antikomunistinio nusistatymo. O iš tiesų jokie perspėjimai ir įtikinėjimai nesulaiko vieno kito, kaip kokio A. Morkaus, nuo kelto atgal. Šiaip išeiviai gerai atmena 1941 metų deportacijų dienas ir jų klaikumą. Kas dabar seka tarybinį Lietuvos gyvenimą, plačiai susirašinėja, skaito spaudą ir t. t. — tas geriau už ALTo tarybas tą gyvenimą pažįsta. Kas tarybinį Lietuvos gyvenimą seka, tas nepasakoja, kaip altiški žabaliai, kad Lietuvoje trūksta duonos, nėra drabužių, kad ten suskurdusi spauda, kad vyksta carinio tipo rusifikacija ir t. t. Šiomis pasakomis gali tikėti tik perspėjimais apsaugoti nuo tikrovės pažinimo. Berėkdami apie nesamus trūkumus, perspėjimų suklaidentieji nepakankamai susikaupta ties tokiais reiškiniais, dėl kurių mes Vakaruose turime judėti, nors bolševikams tai ir baisiai nepatinka. Pvz.,

Lietuvoje vyksta religijų naikinimas. Vyksta kova su tautine pasaulėžiūra. Ko mes būtuome verti, jei šiuose ir kituose panašiuose reikaluose pasirodytume su nuolaidomis? O iš kitos pusės, išeivio nevertingumą rodo ir tokie atvejai, kada jis juodžiausiomis spalvomis piešia tėvynę suklestėjusį švietimą, neįtikimai išaugusią krašto pramonę, statybas ir daug ką kito. Išeiviai turi daryti nuolaidų, tik nei vienos nuolaidos ten, kur nuolaidų daryti negalima.

3. Yra klaidinga ir Lietuvai pražūtinga manyti, kad Tarybų Lietuvos gyvenime reikiasi ir pas mus atvyksta tik parsidavėliai ir Maskvos pataikūnai. Reikia suprasti, kad netolimoj praeity buvo jėgų, kurios Lietuvą įjungė į sovietinį gyvenimą: į sovietinę valstybę, į sovietinę kultūrą. Vietoj pataikūnų ir parsidavėlių atvykstančiuose reikia ieškoti sovietinės kultūros atstovų. Kultūrai priimti neužtenka būti įrašytam į kokio judėjimo ar partijos sąrašus. Galima sakyti, kad bolševizmas (komunizmo terminas ne visai tinka) yra lyg mašina, formuojanti kultūrą. Reikia suprasti iš anos pusės pasirodantį kitokios kultūros žmogų.

Galimas daiktas, tarybinė santvarka kada nors sugrius. Bet nereikia manyti, kad lietuvių tauta išners iš bolševizmo balos kaip žąsis iš vandens. Kai iš anos pusės atvyksta žmogus, tai reikia jame ne parsidavėlio ieškoti, ir iš anos pusės atvykstančių žmonių ir iš viso kito atvykstančio reikia bandyti suprasti bruožus to lietuviškumo, kuris liks gyvu lietuviškumu, ir tarybinės kultūros paveiktas. O jei prisikeltų koks priešmin-dauginės Lietuvos lietuvis, tai ir jam siūlytume nelengvai įveikiamą darbą: pažinti krikščioniškąjį lietuviškumą.

III. ALTą reikia perspėti: dirbkite ir eikite su gyvenimu.

Naujų Metų proga Lietuvoje kartą poetas Kazys Binkis rašė juokais patarimus merginoms: kurios ieško gražaus, kurioms reikia turtingo. Patarė ir toms, kurios nežino ko nori. O toms, kurios jau pasirinko, bet mama nepritaria, tai patarė dar kartą gerai pagalvoti. O toms, kurios pasirinko ir mama pritaria, irgi patarė dar kartą gerai pagalvoti. Gerai pagalvoti!

K. Binkio patarimas tinka ir mūsų politikoj: ar turėsi reikalų su iš anos pusės atvykstančiais ar neturėsi — gerai pagalvok, kad tavo reikalai būtų Lietuvai naudingi. Vis tiek gerai pagalvok!

PAVERGTŲJŲ SEIMO SVEIKINIMAI LIETUVIAMS TĖVYNĖJE

KALĖDŲ PROGA

Šią Kalėdų dieną pavergtųjų Europos Tautų Seimas siunčia Jums savo broliškus sveikinimus.

Ir vėl talkos ir laisvės šventė išaušta jums nelaisvėje. Nors jūsų pavergėjai nebekovoja prieš religiją masiniais kalinimais bei trėmimais, jų tikslas nepasikeitė. Įvairiomis priemonėmis ir šiandien jie tebestengia ištrinti tikėjimą iš jūsų širdžių.

Bet šią Kalėdų dieną ir jums ir mums itin aišku, jog jų kėsiai neuš niekais. Nei prievarta, nei kyšiai neprivertė jūsų nusilenkti svetimųjų stabams. Jūs atsisakėte iškeisti Dievo Kūdikį į Senį Šaltį. Lietuvos jaunimo dvasinis alkis šiandien prasi-veržia toli už komunizmo dogmos ribų.

Jūsų tikėjimas ir ištvermė įkvepia mus viltingai ateičiai. Švęsdami Kristaus gimimą, mes drauge su jumis žvelgiame į artėjantį laisvės atgimimą Lietuvoje ir visoje Rytų Europoje.

NAUJŲJŲ METŲ ŽODIS

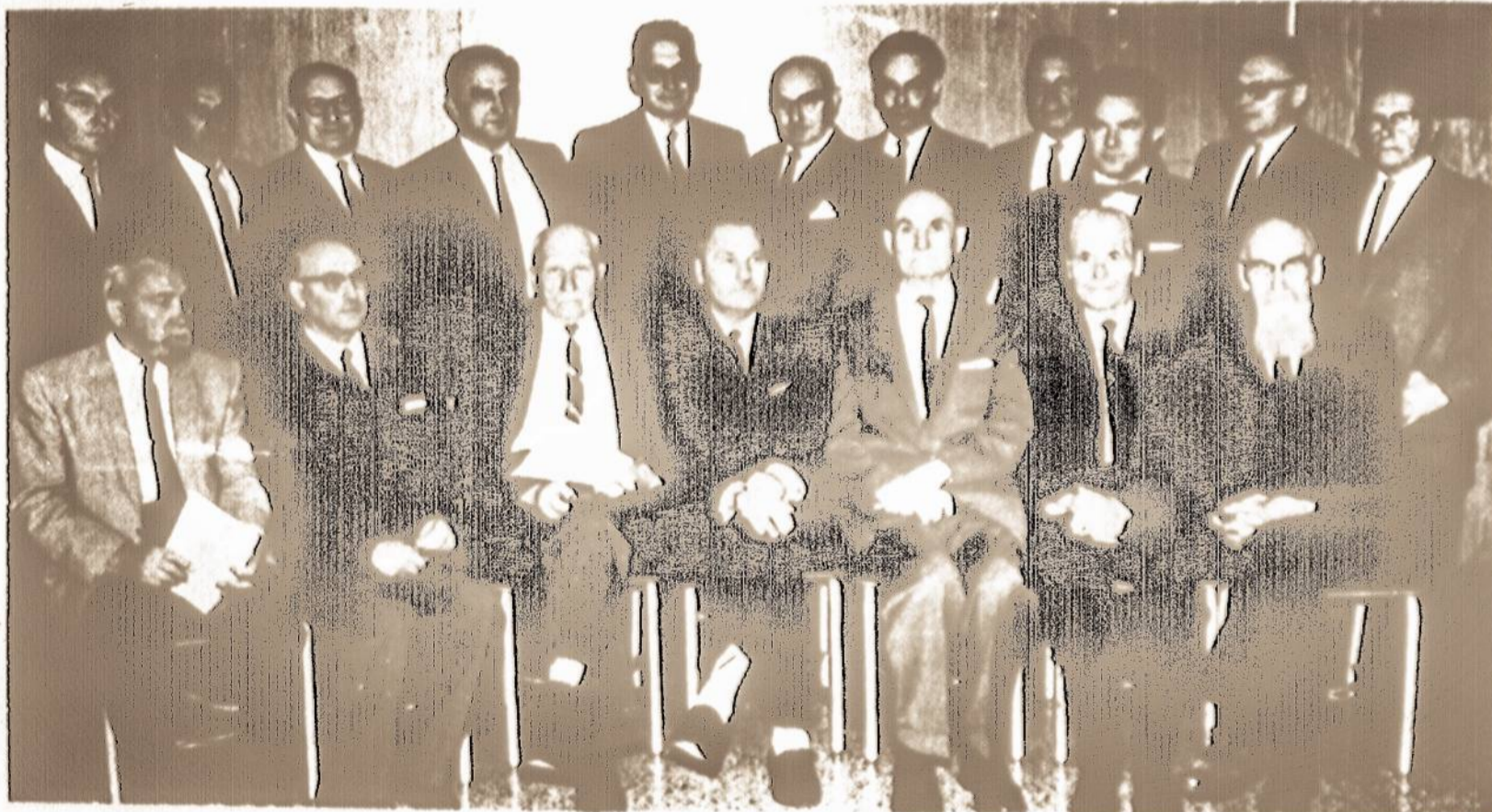
Pavergtosios Europos Tautos pasiuntė pavergtosiose tėvynėse esantiems savo tautiečiams Naujųjų Metų sveikinimus ir linkėjimus.

Apžvelgdamas praėjusiųjų metų įvykius, ir palyginęs

Kremliaus lūkesčius su nūdiene tikrove, Pavergtųjų Seimas užtikrintu įsitikinimu taria, kad ne sovietams priklauso ateitis.

Kaip tik priešingai, Seimas tvirtina, kad ateitis graso sovietinei sistemai vis didėjančiais rūpesčiais. Jeigu, nepaisydami politinės rizikos, sovietai vis dėlto ryžtųsi savo ūkį pastatyti apt kojų, tuo pačiu jie sudarytų grėsmę pačiai sovietinei sistemai. Antra vertus, pasirinkdami atsargumą — tik paviršutines reformas, jie neišvengiamai atsiduria „o-latinėje ūkio krizėje. Vis daugiau ir daugiau pačių komunistų ima suprasti, kad sovietinio ūkio dilema neišsprendžiama, nes jo negalės yra pačios sovietinės sistemos neišvengiamybė. Vienintelis tikras vaistas tam yra — laisvė.

Bet ne vien tik sovietinio ūkio negalės sovietinei imperijai pražūtim graso. Juodu šešėliu viršum jos driekiasi ir Maskvos grumtynės su Pekinu. Grumtynės dėl valdžios pačiame Kremluje tą šešėlį tik sutirština. Pati komunistinė ideologija nuobodulu virto. O belaisvių tautų bekompromisinis NE Sovietų Sąjungos priklausomybei ir sovietinei sistemai taip pat yra viena iš didžiausių Kremliaus rūpesčių. Nepaisant, kad pavergėjas nėra atsižadėjęs savo tikslo —

Chicagos Jaunimo Centre kiekvienas savaitgalis perpildytas veikla. Nuotraukoje šį rudenį tenai įvykusio Lietuvių Profesorų Draugijos suvažiavimo dalyviai. Savo suvažiavimus dabar ten ruošia beveik visos lietuvių organizacijos. A. Gulbinsko nuotrauka

Sekspyras ir lietuviai

Žalesnių ir gyvesnių raštų sauroje Aidu žurnale smagu aržymėti spalio laidoje dr. A. Sešplaukio "Lietuviškieji pėdsakai Sekspyro veikaluose

priversti belaisves tautas prisiminti komunistinį gyvenimą, tačiau ūkinis bei ideologinis Sovietijos irimas šviečia išsilaisvinimo viltimi. Sovietinės sistemos netikrumas ir grumtynės dėl valdžios visai staiga gali sudaryti dideles progas, kurių mes visi laukiame.

Audra ir Žiemos Pasaka." Šias dramas (The Tempest, The Winter's Tale) Sekspyras parašė į savo gyvenimo pabaigą (1610 ir 1611 mm.). Pirmoje atsispindi Vytauto kova su Jogaila dėl vadovo vietos senovės Lietuvoje. Antroj — mozūrų kunigaikščio Žiemovito pašalinį padilgintas nepasitikėjimas jį mylinčia žmona Ludmila, dėl kurios jis ją nužudė (ši tema vystoma ir seniau mūsų liaudies męgtoje pasakojo Genovaitė, Vienybės leidinyje).

Medžiagą Sekspyras galėjęs patirti iš pasakojimų Anglijos karaliaus dvare, Vienas anglų didžiųjų Henrikas Derby 1390 metais buvo Ordino žemėje, kai Vytautas atbėgo su šeima pas kryživius užtarimo prašyti prieš Jogailos kėslus. Nuo tų laikų iki Sekspyro išliko pasakų apie dviejų valdovų — pusbrolių — kivičą. Apie Žiemovitą galėjo pasakų palikti Bohemijos karalaitė Ona, kuri ištekėjo už anglo ir atvyko gyventi į Londoną. Dr. Sešplaukio raštas būtų įdomus daugeliui mūsų čia gimusio jaunimo.

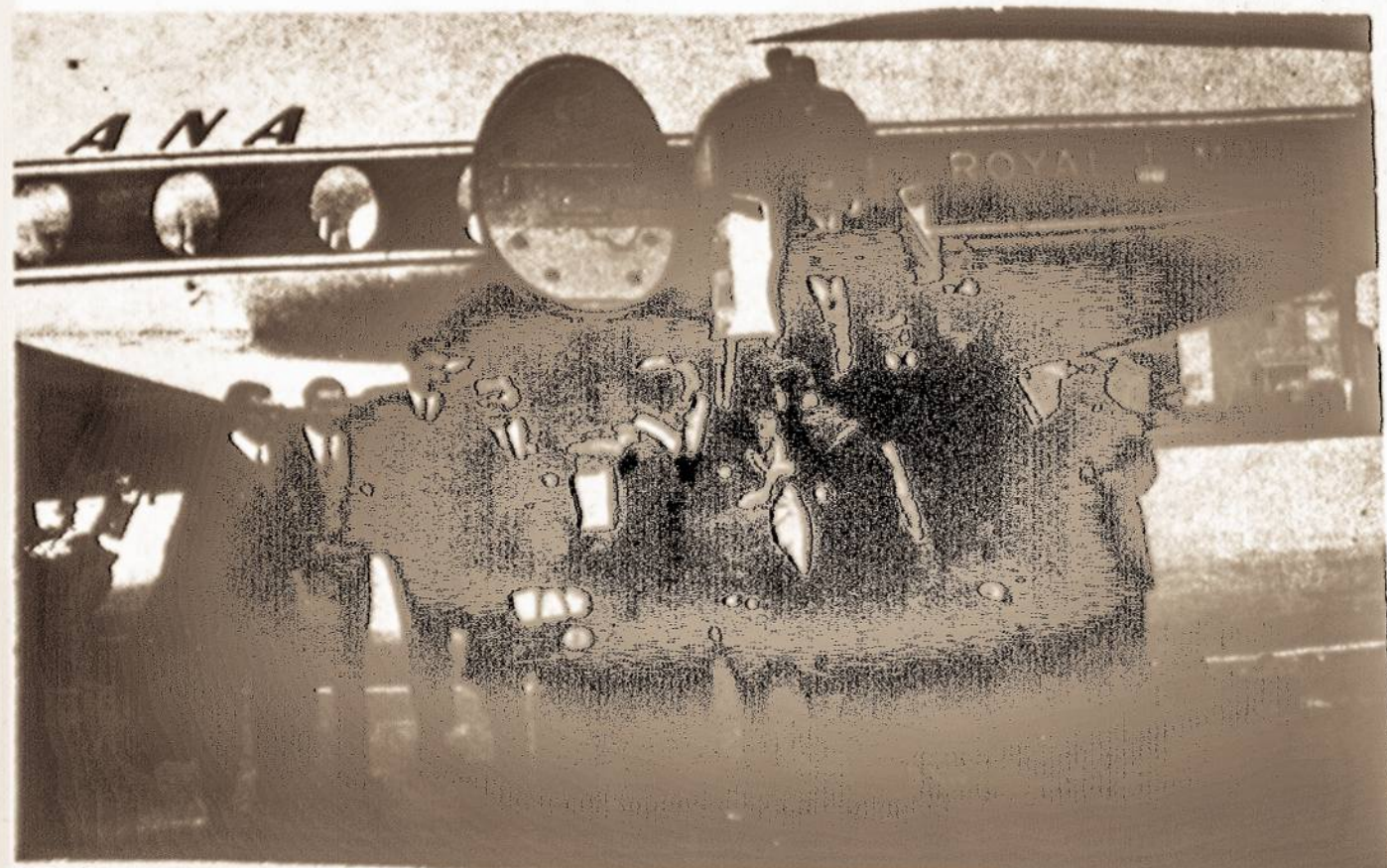

SVARBESNI LIETUVIŠKI ĮVYKIAI

1964 METAIS

Nors Lietuva ir neturėjo savo paviljono Pasaulinėje Parodoje New Yorke, ją išgarsino JAV lietuviai, surengdami dainų ir taut. šokių šventę, pastatydami koplytstulpį ir dalyvaudami kitų valstybių paviljonų programose. Nuotraukoje: Lietuvių Dienos programos pranešėja artistė Rūta Lee Singer Bowl stadijone, kur dalyvavo apie 16,000 publikos. S. Narkėliūnaitės nuotrauka.

Šiaurės Amerikos krepšinininkų rinktinė 1964 m. Australijoje pademonstravo lietuvių sportininkų pranašumą.

Apie dešimtį metų atskirai veikusios politinės grupės 1964 m. apsilijungė VLIKe, kurio pirmininku išrinktas V. Sidzikauskas.

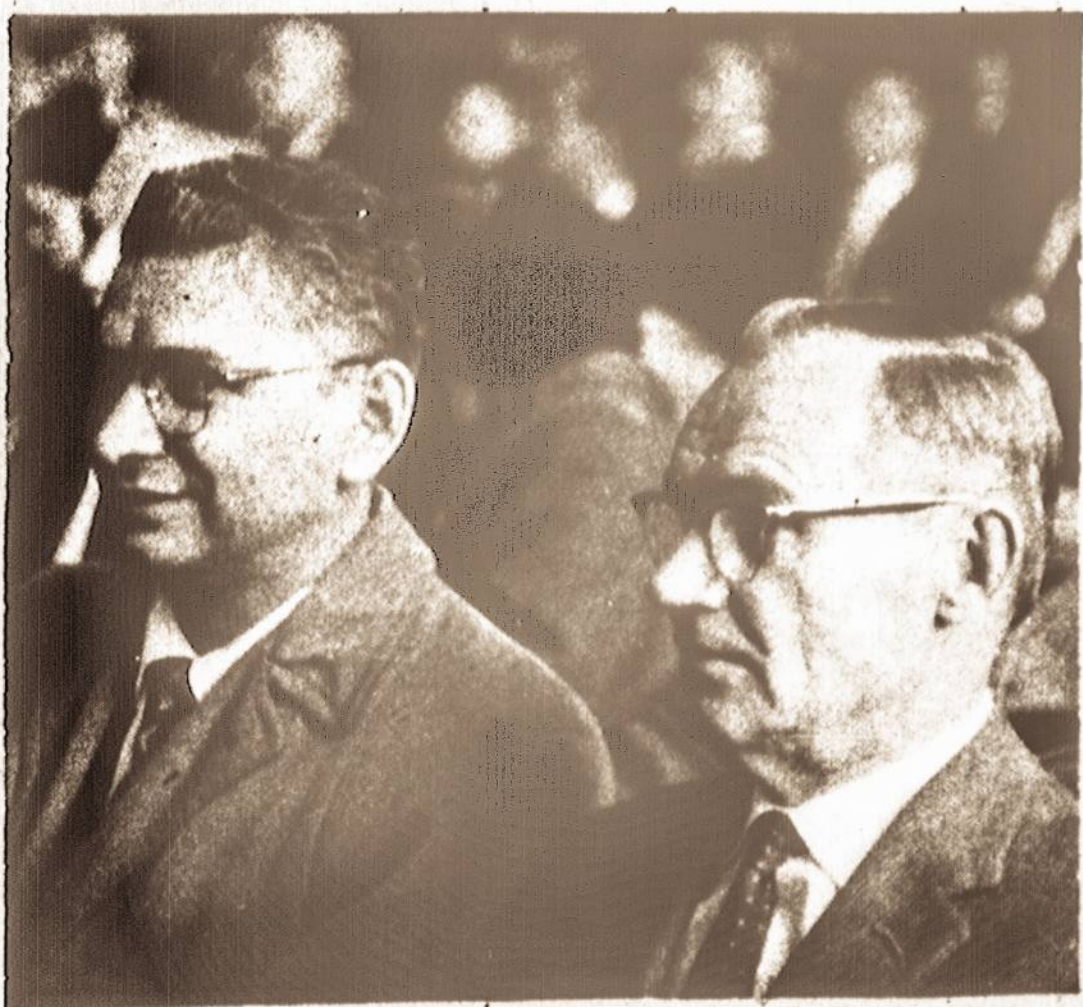

Vienas svarbesnių įvykių 1964 m., į kurį ypač daug dėmesio skyrė Amerikos spauda ir televizija, buvo artistės Rutos Lee-Kilmonytės ir jos tėvų apsilankymas Lietuvoje pas sergančią bobutę Liudvisę Kamandulienę. Lietuvoje viešėdami, Kilmoniai ir Rūta Lee ta proga aplankė Justiną Paleckį (kairėje), kurio tarpininkavimo dėka rugpjūčio mėn. Kamandulienė atvyko Amerikon ir, kaip neseniai tvirtino Amerikoje lankęsis rašytojas Juozas Baltušis, 1965 m. į Kaliforniją atvyks ir Rutos teta iš Lietuvos.

Lietuvos vardą muzikos pasaulyje iškėlė Vilniaus kvartetas, Belgijoje (Liege mieste) įvykusiame tarptautiniame konkurse laimėjęs antrąją vietą.

Vilniaus kvarteto dalyviai: E. Paulauskas, K. Kalinauskaitė, J. Fledžinskas ir R. Kulinauskas.

Bronius Kviklys (kairėje) Chicagoje parengė, o Juozas Kapočius Bostone leidžia kapitalinį veikalą Mūsų Lietuva. 1964 m. išėjo I-asis tomas. S. Narkėliūnaitis nuotrauka

1964 m. New Yorke išėjo pirmoji išlita lietuviška opera plokštelėse. Lietuvoje sukurtos V. Klevo. "Pilėnų" operos muziką juostose į JAV parvežė Vienybės leidėja V. Tysliavienė, kuri buvo ir plokštelių išleidimo iniciatorė.

Stebėtojo pastabos

Sandarietis K. Prapas testamentu savo organizacijai, kuri leidžia Sandarą, paliko \$3,000, o kitai tautinei organizacijai — Tėvynės Mylėtojų dr-ja — \$1,000. Likutį paskyrė stipendijoms mokslus einančiam mūsų jaunimui. Testamentinius palikimus ypač gauda mūsų tėvai jėzuitai, pranciškonai ir marijonai. Spaudai jų labai negausu! Mūsų laikraščių sveikatai ir ilgesniam amžiui tokie palikimai, kaip Prapapo, būtų kaip duona iš dangaus. Aišku, svarbios ir kasdienės aukos bei prenumeratos.

Lietuvos konsulas Kanadai dr. J. Žmuidzinas pateikė Tėviškės Žiburiams puikų straipsnį apie Lietuvos Pa-siuntinį Anglijai B. K. Balutį, jo 85 metų gimtadienio proga. Straipsnis paremtas asmeniškais atsiminimais ir Bačiūno 1951 metų leidiniu, kuris, rodos, jau išpirktas. Jei atsirastų leidėjas, gal būtų garbinga sukakusių proga išleisti antrą, praplėstą ir papildytą laidą, kuriai geresnio paruošėjo nerastumėm, kaip pats dr. Žmuidzinas. Jis — Lietuvos diplomatas — Balutį asmeniškai pažino ir yra plunksnos žmogus su gyvu ir brandžiu stilium. Žmuidzinas sprendžia: "Balutis tai visiška, savita ir patraukli asmenybė — didysis tautinės atsparos dūkas." Gal būtų tikslu, jei naują leidinį koks "drapėžnas" dūkas ir pafinansuotų?

East Europe žurnale telpa straipsnis "Education in Lithuania", kur sakoma rusų kalbos mokymas prasideda jau antraisiais metais pradinėse. Pradinis-vidurinis mokslas dabar užtrunka 10 metų, tokiu būdu per tą laiką rusų kalba gauna 1,600 valandų, arba ištisus mokslo metus. Prieš I Pas. karą Lietuvoje, sako, buvę 1,702 mokyklų (dėstoma kalba būdavo — rusų), dabar esama 4,105 (1961 m. buvo 4,859, bet skaičius sumažėjo). Visose klasėse, sakoma, mokosi apie 490,000 mokinių. Iš 41 valandos Sovietijos geografijai lietuviškai paskiriama 9; Sovietijos istorijai tenka 38 valandos mokslo metuose, o Lietuvos tik 2.

Tęsiama 10 psl.

Paskutinis mano vizitas St. Kairiui

PRANĖ LAPIENĖ

Mano apylinkėj dabar tuščia. Aš nebeturiu kur nuvažiuoti ir pakalbėti gimtąja kalba apie mūsų tautos reikalus. Aš nebeturiu kuo pradžiuginti ir mane aplankiusi idomesni žmogų. Gi paprastai išsikalbėjus tokiam primindavau, kad netoli polsio namuose gyvena Kairys. Svečio ar viešnios akys nušvisdavo: "Laimė pavadinčiau, jei galėčiau jį pasveikinti". Po trumpos valandos mes jau tiesdavome rankas mažutėliame kambarėlyje sėdinčiam senam žmogui, bet kurio akys sušvisdavo jaunatve ir kalbai temų nereikdavo ieškoti. Jis niekada nesiteiravo kokios partijos yra jį lankantis asmuo, jei jis buvo lietuvis, Kairys jį sutikdavo broliškai.

Gruodžio pirmąją savaitę man skambina nepažįstamas kunigas. Sako gavęs kas jį pas mane atveža ir klausia ar aš galėsiu jį palydėti pas Steponą Kairį. Būtinai jį pasiryžes aplankyti, iki jis dar gyvas.

Aiškinu, kad Kairys dar nesirengia mirti, kad geras atrodo, bet sutinku jo palaukti, nors tos dienos planai skyrė man kitokius darbus. Atsisakyti tokios mažos paslaugos negalima, ypač kad šis kunigas ir anksčiau buvo man skambinęs, teiraudamasis kaip galėtų aplankyti Kairį. Tada patariau eiti žmogų su mašina ir šit dabar jis jau tokį gavęs.

Po dviejų valandų man priartato iki tol nematytas kunigas, kuris tvirtina mane pažįstas iš mano veiklos. Atidžiai sekas lietuvišką spaudą, ypač Vienybę. Dalinasi atminimais apie Kairį, toks tas geras lietuvis, nuo jaunystės dirbęs tik savo mutai, o senatvėj nuo jos atskirtas. Ilgą laiką svajojęs kaip jį aplankyti, o dabar tai įvykdęs būsiu man didžiai dėkingas.

Šis kunigas įdomus, savo laiku pats dirbęs spaudos darbą, žina visus jos sunkumus. Pagiria mane už stiprios reklamos Aleksandro Merkello parašytai knygai "Smetona" davimą ir taria gražių žodžių Smetonos adresu, kurį gerai pažinojau. Primena Juozą Tysliavą. Kalba, kad reiktų "bravo" sušukti Tysliavienėi už pastangas išlaikyti Vienybę ir apgaili, kad mažas žmonių skaičius tepadaeda jai tą sunku spaudos vežimą stumti.

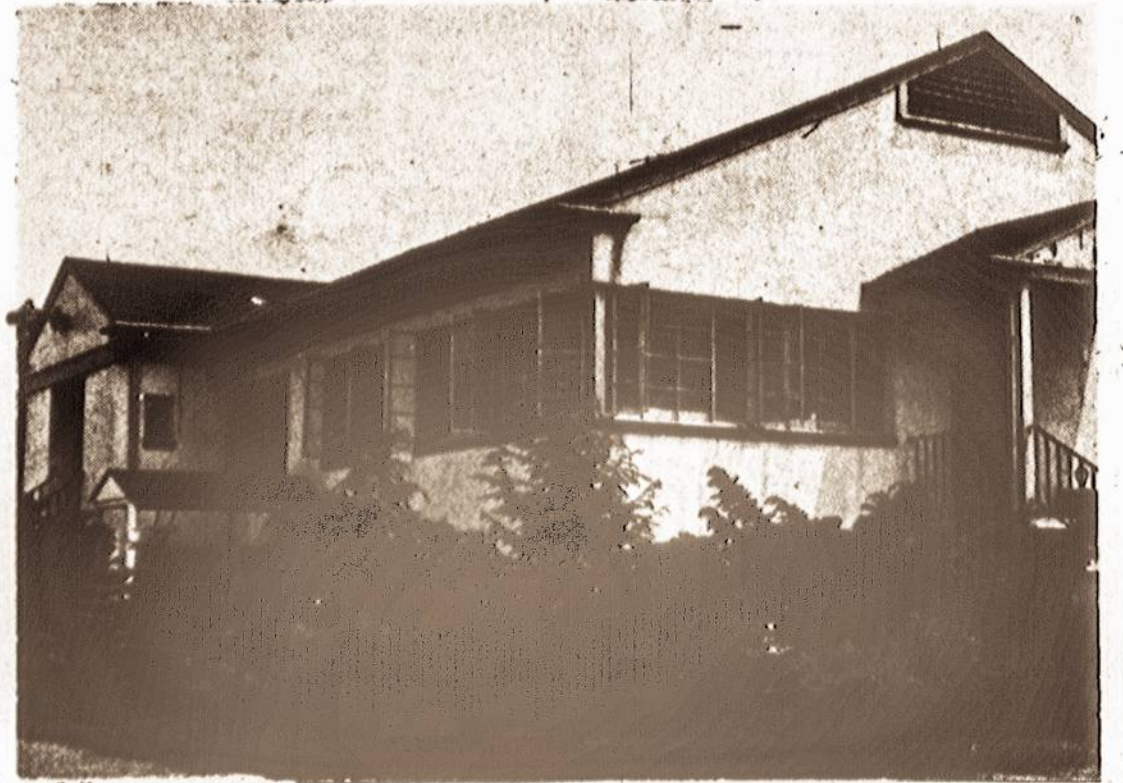
Šitaip jam kalbant, man palengvėja širdis. Gi buvau besirūpinantis, ar tas žmogus, pilnoj kunigo uniformoj, nesiruošia kokio šposo iškirsti. Bijojau, kad jis aplankytajam nepasisilytų nuodemi išklausyti.

Iš jo tokios, sakytum, pažangios kalbos, taip labai besiskiriančios nuo kai kurių kitų kunigų, mačiau, kad jis turėjo vienintelį tikslą: aplankyti didelį lietuvi.

Prof. Kairys giliai mintyse paskendęs sėdėjo veidu atsukęs į langą ir mano "labas" negirdėjo. Tik ranka jo perį palietus, jis atsigrįžo, kaip visada tokiais atvejais, su šypsena ir tuojau man tarė: "Jau sudirbau Smetoną."

Man neaišku ką tai reiškė: ar tą knygą, kuri gulėjo ant stalo prieš jį, jis buvo jau perskaitęs ar ir sukritikavęs. To nesiteiraudama, pristaciau jam atvežtą svečią.

Greitai tarp jų užsimezgė gyva kalba. Matydama, kad tai gali užsitęsti ne trumpai

Smithtown, N. Y. namelis, kurio viename kambarėlyje gyvena prof. St. Kairys.

ir zinodama, kad kieme laukė mus atsekusi mašina su žmogumi, tą kunigą pas mane atvežusi, aš juodu atsivei-

maža reikalų turėjo su religija, o matei kaip norėjo jį aplankyti.

"Tai retas."

Gruodžio 18 d., aš New Yorke atsirandu anksti. Paskambinu keliems pažįstamiems. Veik visi labai "busy" tą vakarą. Tik Salomėja Narkeliūnaitė tvirtina surasianti laiko į šermentis atvykti.

Universal Funeral Home kambarys, kur pašarvotas St. Kairys, veik pilnas. Čia daug gėlių. Daug pažįstamų iš arti ir toli. Dr. Devenis su žmona net iš Kalifornijos atskridęs. Stiprią energiją tryštąs dr. Grigaitis iš Chicago. Matau iš Bostono, Waterburio, iš Philadelphiajos. Visi čia vellonio gimines.

Daug kalbėtojų. Išskaičiuojami mirusiojo nuopelnai. Jautrų žodį taria kelių organizacijų atstovai. Bet aš negirdžiu žodžio iš kelių garšiai besireklamuojančių tautinių vienetų, nematau ne vieno dvasininko.

Ir nenoroms lenda į galvą mintis, ar Kultūros Namai, kuriems dabar renkamokos aukos, nebus vienos partijos namais... Visgi, atrodo, mūsų dauguma kunigų, nežiūrint jų šūkavimų apie lietuvių vienetų, nematau ne antroj eilėj.

Gal galima užmiršti Steponą Kairį, kaip vieną gabiausių inžinierių, sumoderninusių laikinąją Lietuvos sostinę Kauną, įvedant ten kanalizaciją bei vandentiekį; gal galima jį užmiršti kaip vieną įdomiausių profesorių; galima nesutikti su jo politine veikla, bet niekad negalima užmiršti, kad tas žmogus nuo pat mokinio dienų kovojo su įvairiais priešais už lietuvių teises žmogumi būti, pačiam savo gyvenimą tvarkyti. Jau vien šito užtenka, kad kiekvienas lietuvis pajustų privalęs pagarbiai nulenkti galvą palydinčiam ir amžinatilsi.

Nusiūvilusi grįžau namo ir, ašarai veržiantis, dalinuosiu čia tomis mintimis, kurios mane dažnai kankina, kad ir didžiausios nelaimės valandą lietuvis vis dar nežino ko siekia...

Iš vieno apsilankymo pas Steponą Kairį Smithtown, N. Y. Iš k. į d.: Mildred Mitchell, Steponas Kairys, Pranė Lapienė ir V. Tysliavienė. S. Narkeliūnaitės nuotrauka

JUNGTINĖS TAUTOS 1964 METAIS

Salomėja Narkeliūnaitė

115 įvairių pasaulio valstybių apjungianti organizacija savo 1964 metų veiklą už-

baigė didesnėje neviltyje negu kurtais nors kitais metais. Visa eilė dalykų stabdė šios tarptautinės institucijos veikimo efektingumą, bet į aktingatvį pastatė finansiniai reikalai.

Tarptautinis forumas, kuriame tik kalbama ir neturiama priemonių tų kalbų rezultate atsiradusiems nutarimams įvykdyti, nedaug ką praktiškai tereiškia. Tokia veikla reikla finansų, kurių Jungtinės Tautos pristigo, eilei narių, jų tarpe Sovietų Sąjungai, atsisakant mokėti mokesčius už JT "taikos palaikymą" -- už laikomą kariuomenę Konge ir Palestinoje.

Nors JAV, kurios ligšiol yra daugiausia JT rėmusios finansiniai, šiuo tarpu dėl to tebežvairuoja į Sovietų Sąjungos pusę ir nori jai atimti balsavimo teisę, bet nuo šių metų sausio 1 d. į tokia pat poziciją patenka ir Prancūzija bei eilė kitų valstybių.

Sovietų Sąjunga, kaip Prancūzija ir kt., tvirtina, jog mokesčiai už "taikos palaikymą" yra apdėti nelegaliai, nes jie nutarti Generalinėje Asamblėjoje, o ne Saugumo Tarybos. Tokios rūšies klausimus, jų tvirtinimu, turi spręsti Saugumo Taryboje, kurioje didžiosios valstybės turi veto teisę.

Naujieji Metai Jungtinės Tautos užtiko pasitarimų stadijoje. Bet įvairios diskusijos ir pasitarimai vyko ne oficialiai, ne posėdžių salėse, o užkulisiuose ir tai todėl, kad ir pati devynioliktoji Asamblėjos sesija prasidėjo keistame ženkle -- buvo nutarta nebalsuoti, ligi paaiškės, ar Sovietų Sąjunga turi teisę balsuoti. Mat, už mokesčių nemokėjimą pagal atitinkamus Chartos punktus, JT narys nustoja balsavimo teisės. Amerika, kuri pradėjo spyrysi, kad sovietams būtų atimta balsavimo teisė, pasikui sutiko su tos rūšies paliaubomis. Todėl, nors "paliaubos ir tebevyksta, bet taikos nėra", kaip dabartinę padėtį apibūdino JAV ambasadorius Adlai Stevenson.

Ar "taika" veikliai atsiras -- sunku pasakyti. Greičiausia, JAV su savo reikalavimais turės nusileisti, nes dabar sovietai jau ne vien -- su jais kartu žygiuoja Prancūzija, Amerikos ginklo draugė, ir eilė kitų mažų valstybių. Ar tik nebus čia sovietai amerikiečius apstatę diplomatijoje?

Šitaip jau peritiejį metal nebuvo lengvi Jungtinės Tautos. Peritais metais JT turėjo atitraukti savo kariuomenę iš Kongo, kuriame ji išbuvo ketverius metus, Tęsiama 12 psl.

kinau ir vykdžiau savo dienos planus.

Tą dieną daugiau nebemačiau to kunigo, ir niekada daugiau nebemačiau gyvo Stepono Kairio.

Gruodžio 17 d. prie pusryčių stalo pasakoju vyrui, kad sapnavau Kairį numirus. Tuo pat laiku mažiausio demėsio iš savo sapną nekrepdama, porinu jam, kad mes turėtume daugiau pagalvoti apie savo ateitį. Stony Brook per paskutinius 20 metų nuosavybių mokesčiai veik penkis kartus pakilo, o pajamos nedidėja. Sakau, dar galime ir ilgai pagyventi. Pavyzdžiu statau Kairį, kuris stipriai laikosi, duok jam antrą koją -- dar pasidžiaugtų gyvenimu.

Vyras varė New York Times. Staiga pakyla ir, rodydamas man balsią žinią, taria: "Laikykis, laikykis!"

Tenai buvo žinia apie Stepono Kairio mirtį. Trumpai suminėti jo nuopelnai savajai tautai, jo profesija ir kur ir kada jis bus paruoštas atsisveikinti.

"Bet kodėl mūsų, didieji vyrai vis pašarvoti svetimtaučių koplyčiose?" Vyras stebisi.

Sakau gal todėl, kad lietuviui neturi užtektinai didelių patalpų. Į Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataro šermentis atvyks minia, ne būrelis. Čia jau nebus žiūrima kokios partijos žmogus buvo. Pameni aną kunigą? Jis gi puikiai žinojo, kad Kairys

Skaniausia lietuviška duona gaunama

SILVER BELL BAKING CO.

A. RADŽIŪNAS, sav.

PIRAGAI VEDYBINIAMS IR KITOKIEMS POKYLIAMS

Pristatome į namus prašome telefonuoti: STagg 2-5938

36-40 Stagg Street Brooklyn 6, N. Y.

Lietuviai Advokatai

S. Bredis, Jr.

37 SHERIDAN AVENUE
Brooklyn 8, N. Y.
Tel. AP 7-7083

C. A. Voket

(Vokietaitis)

41-40 74th STREET
Jackson Heights, N. Y.
Tel. NEWton 9-6620

Tai tik dalis Vienybės numerių, kuriuos išleidome 1964 metais.

1964 metus palydint...

Kai šis gruodžio 31 d. numeris pasieks mūsų skaitytojus, jau būsime sulaukę Naujųjų 1965 Metų.

Užversdami paskutinius 1964 m. Vienybės puslapius ir atsisveikindami su praėjusiais metais, norime pareikšti savo gilią padėką visiems bendradarbiams, skaitytojams ir rėmėjams, kurių talkos ir paramos dėka žengiamo pirmyn – į 79-uosius metus ir artėjame prie Vienybės aštuoniasdešimtojo gimtadienio.

Mums atrodo, kad tai pats didžiausias mūsų išeišvijos gyvenimo laimėjimas ir už tai didžiausia pagarba priklauso visiems vienybiečiams, kurie neleido numirti seniausiajam pasaulyje Lietuviškam laikraščiui.

Jau taip nedaug beliko Lietuviškų įstaigų ir organizacijų, kurios įsikūrė Amerikoje praėjusiam šimtmetyje, kada vos saujelė ateivių iš Lietuvos pradėjo žadinti tautiečius Lietuvos darban ir kovai už savo tautos laisvę ir nepriklausomybę.

Vienybės 78 metų komplektų rinkinyje vos tik 22 metai atžymėti nepriklausomu Lietuvos gyvenimu, o 56 metai vergijoje. Bet visais laikais, nuo pat įsikūrimo 1886 m. vasario 10 d., Vienybė palaikė ir palaikys ryšius su Lietuva ir Lietuvos lietuviais: tada, kai ji buvo caristinės Rusijos okupuota, Nepriklausomo gyvenimo (1918 – 1940) laikotarpiu ir dabar, kai komunistinės Rusijos pavergta, Vienybė niekad neatitrūko ir neatitrūks nuo savo tautos kamieno, likusio: anapus – prie Nemuno ir Neris. ...

Kaip praityje, taip ir dabar savo bendradarbių ir skaitytojų talka stengsimės išlaikyti Vienybę tokią, kokia ji visuomet buvo: nepriklausomą nuo politinių partijų ir tarnaujančią visiems lietuviams visame pasaulyje!

V. TYSLIAVIENĖ

Prašome skaitytojus atnaujinti
prenumeratą 1965 METAMS

Vienybė savo amžiumi yra seniausias Lietuviškas laikraštis pasaulyje, bet savo turiniu ir technika – jauniausias ir moderniausias. 1956 m. Vienybė pakeitė savo formatą ir perėjo į ofsetą. 1964 m. Vienybė pradėjo leisti angliškąjį priedą, norėdama su lietuviškais reikalais supažindinti kitataučius ir Lietuviškai skaityti nemokančius mūsų tautiečius.

Aukso ieškotojo

IŠ AMERIKOS LIETUVIŲ PRAEITIES

MES

Atkelta iš 4 psl.

Jurgio Vytarto nuotykių

J. PRANAIS (Tęsinys)

— Ar jau nebemanote kalnuose žiemoti?, — klausiu Vytarto.
— Ne, matai, tamstele, žiemoti atvirame ore negalima, o tokių vietovių, kurios tinkamos, nevisur galima rasti. Be to, reikia daug prisirengti, o tie vienišai mėnesiai be to, paslutiškai nuobodūs. Cordovoje nutarėme žiemoti. Čia lengviau rasti butą nei Fairbanks. Daug vargo patyriau su Vosilko. Neatsisako savo ydos, ypač kai moterų pasiūlymą. Man gi į pečius susimetė skausmai. Gydytojas patarė keisti klimatą, kur šilčiau. Vėliau sužinojau, kad Lietuvoje esanti sava valdžia. Girdi, viskas lietuviška. Ėmiau galvoti apie tėvynę. Reikėtų važiuoti.
Pavasariui išaušus, dar kartą leidomės į kitą šoną prie nemažos upės. Čia radome daug aukso ieškotojų. Kiti kasė su "šlūžėmis", o mudu su Vosilko savais "sietelais". Pagaliau patraukėm į Seattle ir čia galutinai nutariau grįžti į Lietuvą.
— Ar šį kartą pavyko?, — klausiu Vytarto.
— Et, ką ten, broli, prikasi. Išlaidas padengus, liko po porą šimtų. Kai kurie pasitalko tarp akmenų rasti aukso gyslelių. Bet aukso "išėmimas" nelengvas, reikia priemonių. Tik keletas buvo laimingųjų.
Buvo aukso ieškotojų, kurie ten išbuvę 20 -- 30 metų. Beje, kai kurie jų neturėjo nei valgio dabar nusipirkti. Visų jų viltys buvo didelės, o vaisiai tokie maži.
Su Petru Vosilko atsisveikinom kaip tikri broliai. Apgailėstavo, jog mažai pinigų turįs, tačiau turįs grįžti į savo vietovę. Vo-

silko buvo taip pat iš tų, kurie tikėjosi aukso kalnus rasiąs. Aš grįžau į Chicago aplankyti savo pažįstamų, kurių buvau septynerius metus nematęs. Chicago taip pasikeitusi. Daugelio pažįstamų neberadau. Iš laikraščių skelbimų suradau J. Ambraziejaus laivakorčių agentūrą. Nutariau pas lietuvių teirautis. Visgi savas geriau.

Malonu buvo pakliūti į lietuvišką įstaigą. Patyriau, kad savi žmonės geriau reikalus tvarko. Ir štai mano išvažiavimo diena į Lietuvą. Ir tą dieną J. Ambraziejui sakau:
— Te, pakilnok šį maišelį. — Ir tuo metu Vytartas parodė nedidelį lyg piniginę krepšėlį.

Ambroziejui paėmus, vos jis neiškrito iš rankų.
— Gal čia švino pripilta? — sako.
— Hm, — nusijuokė Vytartas, — Tai Alaskos auksas! Vežu į Lietuvą ir padovanosiu Lietuvos išdui.
— Tai va, — pamanė Ambraziejus, — kur slypi lietuvių — to aukso ieškotojo — patriotizmas!
— Kiek verta toji dovana?, — paklausiau.
— Pagal dabartinį kursą -- 200 dolerių, — atsakė Vytartas.

Zadėjo mums parašyti kaip Lietuvoje seksis. Tačiau, žinodami Vytarto neraštingumą, daug ko ir nesitikėjome. Ir iš tikro, mums vėliau nieko neteko patirti, kaip su Alaskos aukso tam aukso ieškotojui savoje žemėje klojosi.

Pabaiga

bininko redakcija ir sako, kad VLIKą sudarančiose organizacijose jau "nėra egzilių" (tremtinių). Tėv. Žib. redakcija, be to, pastebi: "Susidomėjimas VLIKu, kaip politine vadovybe, sudaryta partijų pagrindais, nubluko." Draugo redakcija mano: "Didelė Amerikos lietuvių visuomenės dalis stovi atokiai partijų politikos ir nėra sutalpinama Lietuvos partijų rėmuose."

Jei VLIKas nori būti, kaip skelbiasi, "vyriausia išlaisvinimo įstaiga", tai, Draugo nuomone, privalo turėti "kuo stipriausią visuomenės paramą ir kuo plačiausią užnugarį." To jau nebegali būti, nes daug egzilių pasidarė (savo noru) Amerikos piliečiai ir nebėra Lietuvos partijų teisėtais nariais Tėv. Žib. ir pastebi: "VLIKas yra nutolęs nuo išeivinės visuomenės (o gal ši nutolo nuo VLIKo pagrindų?). Tiesa, jis išeivijos mandatu nesiremia ir plačioji išeivija neturi įtakos į VLIKo sudarymą". Audėnas pripažįsta, kad per 21 metus po VLIKo suorganizavimo daug kas pasikeitė. Pasikeitęs net "Lietuvos okupantas" (?) Nepasikeitęs tik VLIKas. "Norime nenorime, turime eiti su tuo gyvenimu, kuriuo gyvename," pataria Draugo red. Pr. Gr. Gal iš tikrųjų pakitę laikai verčia VLIKo Amerikos piliečius kaip nors įsijungti į praplėstą Amerikos piliečių ALTą, kuris, ir šiaip, per daugelį metų, finansiniai palaiko VLIKo gyvybę, pateikdamas po \$10,000 kasmet, ar daugiau.

LIETUVOJE

Neseniai Kedainiuose pastatyti dirbtuvės jau gamina steros rūgštį ir superfosfatą. Kiek darbininkų dirba -- slepiama. Jonavoje statoma trąšų gamykla, sakoma, netrukus pradės veikti. Kiek čia darbininkų dirbs -- sle-

piama. Kaune statoma "plastics" gamykla, o Vilniui užplanuota cheminė drabužiams valyti dirbtuvė. Alytuje norima pastatyti šaldytuvų gamykla. Kiek čia žmonių dirbs -- slepiama.

Vilniuje posėdžiavo istorikai apžvelgti I-jo pasaulinio karo vyksmus Lietuvoje. Dalyvavo Jurginis, Žiugžda,

Stražas, Griškūnaitė ir Galgalaitė. Duota vėjo "buržuajams" už "parsišlavėlišką", kunigams už "kontr-revoliucinę" veiklą. Kiek ir koklių rimtų faktų istorikai iškėlė, Lietuvos spaudoje nepasakoma.

Kaune įvyko teatro dekoracijų ir kostiumų paroda. Išstatyta 200 darbų.

Telšiuose suruošta Mokytojo Diena. Programoje buvo koncertas, kurio metu publika susitiko su Žemaitijoje gimusiais kompozitoriais ir kitais: Balsiu, Karosu, Kavecku, Gaižausku, Žigaičiu, Rekašium.

Kaune buvo paroda Lietuvos aukštųjų technikos mokyklų akademikų darbų. Darbų pateikė 218 būsimųjų inžinierių, gydytojų ir agronomų. Apdovanota 72. Kai kurie išradimai jau patentuoti ir leidžiami gaminti.

Buivydikių žemės ūkio technikumai išleido pirmą Lietuvai žuvininkystės specialistų laidą. Diplomus gavo 26 studentai. Geriausias pažymėjimas baigė Seljukas, Šperbelis, Dzindzilietas ir Tomkevičius.

Lietuvoje skelbiama, kad elektra jau suvesta į visus kolchozus ir sovchozus. Tokiu būdu, nutiesta pagrindas žemės ūkio rankų darbus (kaip karvių melžimą) pervesti mašinoms. Kada tai įvyks?

Stebėtojas

Atkelta iš 7 psl.

Lietuvos biudžetas (pajamos ir išlaidos) 1965 metais nustatytas 763 mil. rb. (1964 -- 693), Latvijai 561 (553), Estijai 404 (374) mil. rb. Didrusų respublikai 29,164 mil. rb., o Ukrainai tik 8,292 mil. rb.

Amerikiečių Mokslo draugijų Tarybos slavų ir Rytų Europos studijoms pakomisijs rekomendavo suteikti dr. M. Gimbutienėi stipendiją nuvykti Sovietijon archeologijos ir protoistorijos klausimais. Be abejo, bus pasiųsti ir mūsų prosenelams baltams.

Ukrainų istorikų profesorių grupė (9 asmenų) sutarė leisti prie Colorado u-to ukrainų kalba istorijos žurnalą Ukrainski Istorik, kuriame, be abejo, bus paliesta ir Lietuvos Kunigaikštystė. Prenumerata metams \$4.

Harvardo u-to istorijos fakultetas pradėjo anglų kalba leisti 3-syk per metą studentų ir profesorų prirašomą žurnalą Kritika, norint apžvelgti ir pasverti Sovietijoje pastodančius istorijos veikalus. Pirmame nr. apžvelgama Choroskevičienės "Didžiojo Novgorodo prekyba su Pabaltijumi ir Vakarų Europa XIV-XV amžiais". Yra ir daugiau lietuvių istorikų idomųjų pastabų. Prenumerata \$2 metams.

Kalbos ir literatūros institute Vilniuje daktaratus gavo lituanistai: A. Radzevičius, A. Samulionis, B. Kerbelytė ir R. Pakalniškis. Samulionis parašė disertaciją "B. Sruoga -- dramaturgijos ir teatro kritikas", Kerbelytė -- "Lietuvių liaudies padavimai".

REPUBLIC LIQUOR STORE

JUOZAS BRUŽINSKAS
Vedėjas

322 UNION AVENUE
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. EV 7-2089

WINTER GARDEN TAVERN Inc.

VYTAUTAS BELECKAS
Savininkas

1883 Madison Street
Brooklyn 27, N. Y.
(Ridgewood)
Telefonas EVergreen 2-6440

SALĖ VESTUVĖMS
ir kitokioms pramogoms. Geriausias lietuviškas maistas prieinamomis kainomis.
POLAIDOTUVINIAI PIETŪS

Haven Realty

JUOZO ANDRIUŠIO APDRAUDOS ISTAIGA
Patamauja perkant ir parduodant namus, įvairiuose apdraudimo reikaluose, užpildant (Income) taksus.
ANDRIUŠIO TRAVEL BUREAU
Parduoda bilietus visomis susisiekimo priemonėmis į visas pasaulio vietas. Money Orders.
87-09 JAMAICA AVENUE WOODHAVEN, N. Y.
Tel. VI 7-4477 Atdara kasdien nuo 9 y. r. iki 9 v. v.

GERIAUSIAS

INSURANCE ir REAL ESTATE

PATARNAVIMAS PAS

JOHN ORMAN AGENCY

110-04 Jamaica Ave.,

Richmond Hill, N. Y.

Telefonas: VIRGINIA 6-1800

Sportinės nuotrūpos

Edvardas Šulaitis

Chicagos Lituanicos futbolo lininkai, dar neseniai užbaigę sezoną lauke, pradeda žaidimus salėje, taip vadinamuose "Indoor Soccer" pirmenybėse. Lituanicos komanda žais pirmoje divizione (yra dvi divizionai — "major" ir "first" po 10 vienuolikių kiekvienoje) — grupėje su Lions, Wanderers, Fortuna, Vikings, Wings, Sparta, Lightning, Red-White-Green ir Tanners.

Pirmenybės prasidės sausio 3 d. ir tęsis 9 sekmadienius iš eilės. Kiekvieną sekmadienį žaidimų pradžia 12,30 val. Žaidimai, kaip ir ankstesniais metais, vyks po stogu — Chicago Avenue Armory patalpose, 234 E. Chicago Ave.

Tokios reguliarios, futbolo pirmenybės vykdomos salėje, kaip yra skelbiama, yra vienintelės pasaulyje. Čia galima pamatyti įdomių rungtynių, gana azartiškų, gyvų, nenuobodžių.

Žvelgiant į Lituanicos futbolo klubo praėjusio sezono pasirodymus, norisi sužymėti komandų pasiekimus vietinėse pirmenybėse. Vyrų I-ji vienuolikė užėmė III-ją vietą (iš 8) pirmos diviziono pietinėje grupėje. Ji surinko 19 taškų (9 laim., 4 pralaim., 1 lygiosios). Vyrų rezervinė iškovojo tradicinę I-ją vietą (25 taškai — 12 laim., 1 pralaim., 1 lygiosios). Jaunių komanda isitvirtino VI-je vietoje (iš 10) jaunių pietinėje sekcijoje, o jaunučių — VI-je vietoje (iš 7).

Gruodžio mėn. 12 d. įvyko šio klubo narių susirinkimas, kuriame buvo išrinkta nauja valdyba, kurios tarpe jau yra du kitataučiai. Daugumoje valdybos nariai yra patys futbolininkai ar neseniai dar aktyviai futbolą žaidę žmonės.

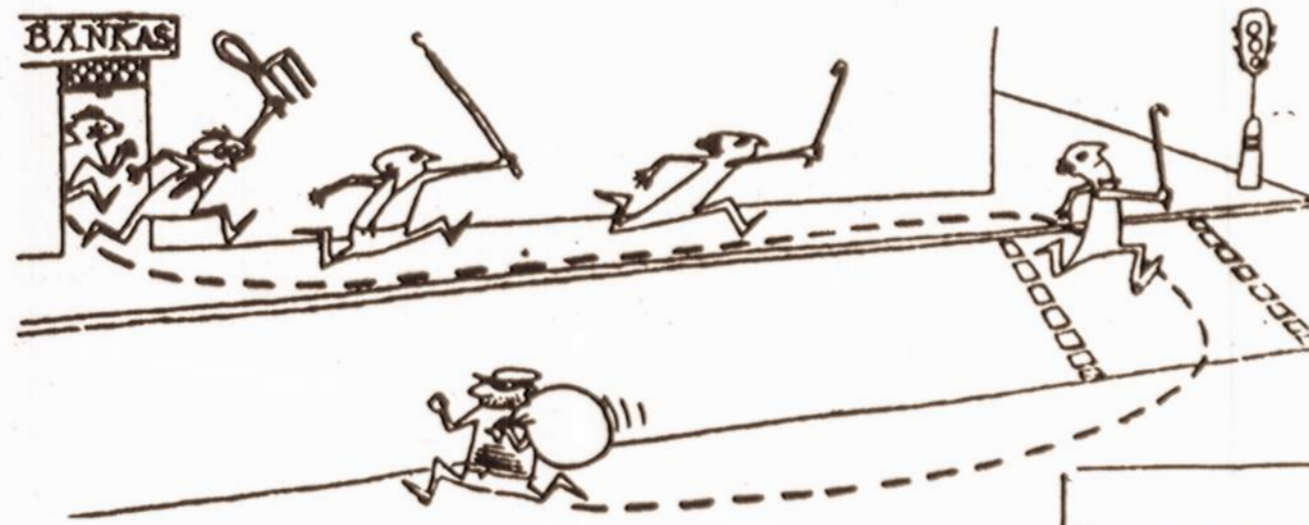

Povilas Tautvaišas

Povilas Tautvaišas, apie kurį neseniai buvome šioje vietoje rašę, sąryšyje su jo laimėjimu Illinois "open" šachmatų pirmenybėse, gražiai pasirodė North Central pirmenybėse Milwaukee mieste. Jis šiame turnyre atsiliko tik puse taško nuo pirmenybių nugalėtojų R. Byrne ir jugoslavo M. Radolicec.

Apie Tautvaišos laimėjimą Illinois pirmenybėse platokai aprašė šachmatų žurnalas "Chess Life," kuris išskėlė jo 8-0 pergalę iš 148 žaidėjų tarpo. Sumini šachmatininkus, kuriuos Tautvaišas nugalėjo — jų tarpe ir dabartinį JAV karinių pajėgų šachmatų čempioną Donato Rivera.

Apie šį Tautvaišos pasirodymą rašė ir latvių šachmatų žurnalas Sacha Pasaule, straipsni užvardinant "Lietuviešu Sacha Karalis Illinois čempionas." Tautvaišos pasirodymai šachmatuose buvo paminėti ir New York Times gruodžio 14 ir 17 dienų laidose.

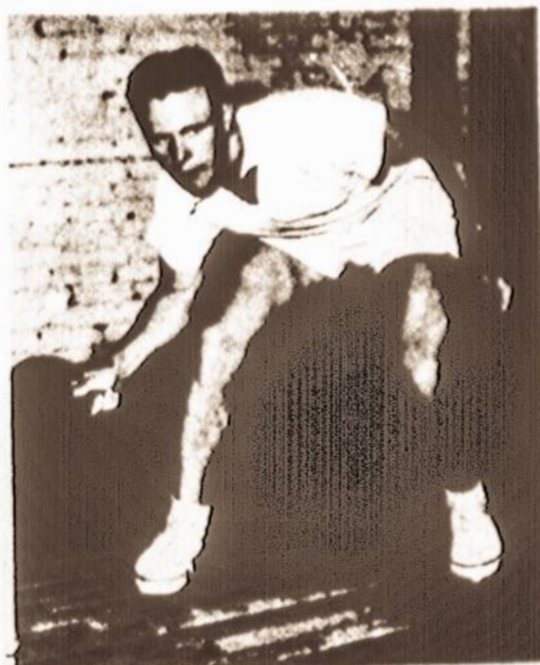

Eismo taisyklėms nenusižengiant

Kai kada reikia šypsotis

Kaip praneša Chess Life žurnalas, New Yorke įvyko Šiaurės Amerikos estų šachmatų pirmenybės. Dalyvaujant 16 žaidėjų, pirmą vietą laimėjo Nicholas Kuttis iš Toronto su 4,5-0,5 pasekme.

Pažymėtina, jog estai, kurių Š. Amerikoje yra žymiai mažiau negu lietuvių, sugeba surengti pirmenybes, tuotarpu kuomet lietuviai jau ilgą laiką apsiėjo be pirmenybių, nors kelis kartus buvo bandyta suvažiuoti.

Pranas Gvildys

Clevelandan buvo suvažiuavę stipresnieji Š. Amerikos liet. stalo tenisininkai į taip vadinamą "Dešimtuko Turnyrą." Tačiau čia nesusirinko dešimtukas; pas vyrus buvo 9,0 pas moteris tik 5. Vyrų grupėje pirmon vieton prasimušė J. Nasvytis (Clevelandas). Antruoju liko torentietis Pr. Gvildys. Moterų tarpe laimėjo E. Sabaliauskaitė, antroje vietoje palikusi V. Nešukaitytę (abi iš Toronto).

KIENO KALTĖ?

Vienai Hollywoodo aktorei padarė naujas nuotraukas. - Aš negaliu suprasti, - tarė ji, apžiūrėjusi fotografijas, - kodėl praėjusį sykį nuotraukos buvo daug gražesnės. - Taip, taip, panele, - atsakė fotografas. - Matote, tuomet aš buvau aštuoniais metais jaunesnis.

KAS BUS PASKIAU?

- Ji negali atsigėrėti manimi, - gyrėsi vaikinai draugui. - Sakė, kad aš visų gražiausias ir drąsiausias vyras pasaulyje. - Nevesk tokios, brolau, - atsakė draugas. - Jeigu ji dabar meluoja tau tiesiai į akis, tai kas bus paskiau?

IRGI PROGRESAS

Chemijos profesorius per paskaitą paklausė studentus, ką jie laiko žymiausiu chemijos mokslo laimėjimu. - Geltonplaukes, - atšovė vienas studentas.

TAI BENT ŽIOGASI?

Kanadietį turistą Australijoje vedžiojo australietis, rodydamas visokias įdomybes, bet kanadietis vis atsakinėjo, kad Kanadoje yra geresnių ir didesnių dalykų.

Staiga iš krūmokšnio išsoko kengūra ir dideliu šuoliu stryktelėjo skersai kelią.

- O čia kas per sutvėrimas? - klausia kanadietis. - Argi pas jus žiogų nėra? - atsakė klausimu australietis.

IŠEJO Į GERA

Milane, Italijoje, vagys išmušė krautuvės langą ir išnešė drabužių už keletą dolerių. Savininkams kilo mintis pasinaudoti ta proga savo gaminiams išreklamuoti. Jie lange išstatė plakatą:

- Net ir vagims patinka mūsų kostiumai.

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI!

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY
1601 S. SECOND STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)
1113 MT. VERNON STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)
423 METROPOLITAN AVENUE BROOKLYN 11, N. Y.
KOPLYCIA LAIDOTUVEMS Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRUNAS-BALTON
660 GRAND STREET BROOKLYN, N. Y.
NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

VISI ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA AUTOMOBILIUS (VAIRIEMS REIKALAMS)

JUOZO GARŠVOS LAIDOJIMO ĮSTAIGA

231 Bedford Ave., Brooklyn 11, N. Y.
EVergreen 8-9770

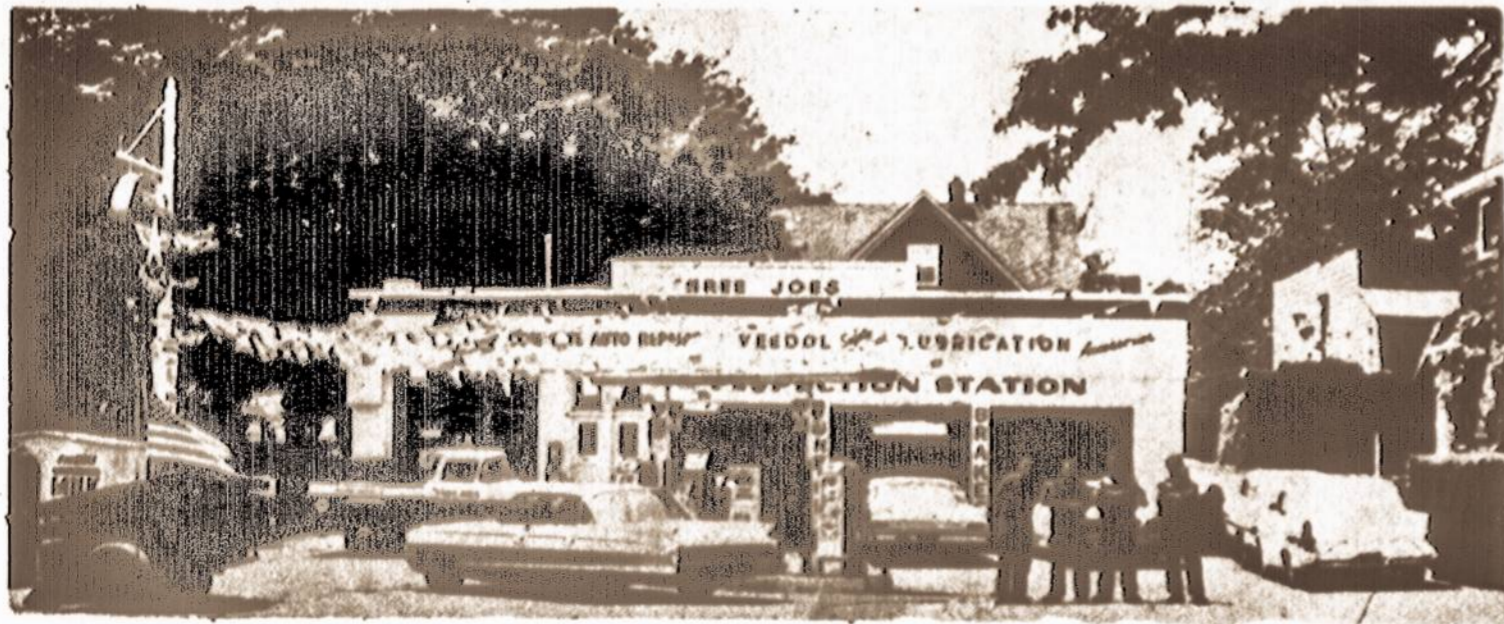
Joseph J. Garszva Anita R. Garszva
Joseph J. Garszva, Jr. John A. Pauley
LICENSED MORTICIANS

Jack D. Reamer REAMER & SON INC. Robert F. Nark

Visokios rūšies apdrauda

APDRAUDŽIAME VISOKIUS AUTOMOBILIUS, BET KOKIO AMŽIAUS VAIRUOTOJUS
175 REMSEN STREET, BROOKLYN 1, NEW YORK
Telefonai: MAin 4-6400; Naktį BU 7-2807

THREE JOES SERVICE STATION, Inc.

85-42 Woodhaven Boulevard Woodhaven, N. Y.

Telefonas: Virginia 6-9683

VIENYBĖ

* VIENYBĖS LEIDĖJAI IR REDAKCIJA Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų proga yra gavę gausių sveikinimų iš savo skaitytojų Amerikoje ir kitose pasaulio šalyse. Visiems širdingai dėkojama.

* ROBERT F. KENNEDY, kuris perėitų metų rinkimų metu išrinktas New Yorko senatoriumi, Vienybėi prisiųstame laiške dėkoja už spaudos talką rinkimuose. Jis ypač vertina svetimomis kalbomis leidžiamos spaudos reikšmę, kuri atkreipė savo skaitytojų dėmesį į svarbiuosius rinkiminius klausimus.

DAIL. K. ŽOROMSKIO studijoje, 257 W. 14th Street, New Yorke, sausio 15 d., penktadienį, 8:30 val. įvyksta pagarsėjusio Diskusijų Ratelio susirinkimas. Pereitame Ratelio susirinkime pagrindiniu kalbėtoju buvo dr. J. Grynus iš Bostono.

* NATALIJS KULBOKIENĖS sūnui Ernestui gruodžio pradžioje buvo padaryta širdies operacija, kuri, atrodo, buvusi sėkminga ir ligonis sveiksta.

* ONA STRUOGIENĖ, Vienybės ilgametė skaitytoja ir rėmėja, mirė gruodžio 24 d., sulaukusi 75 m. amžiaus. Gilliame nullūdimė liko jos vyras Vincas Struogis, kuriam jau 94 m. amžiaus, dukros Elena Yankienė, Birūtė Sesnan, 6 anūka ir brolis Kubilius. Ona Struogienė savo laiku yra buvusi veikli Moterų Vienybės narė. Vėlionės artimiesiems Vienybė reiškia gilią užuojautą.

* EUFROZINA MIKUŽIŪTĖ, SLA Pildomosios Tarybos Iždo Globėja Kalėdų ir Naujų Metų šventėms buvo nuvykusi pas savo artimuosius Chicagoje.

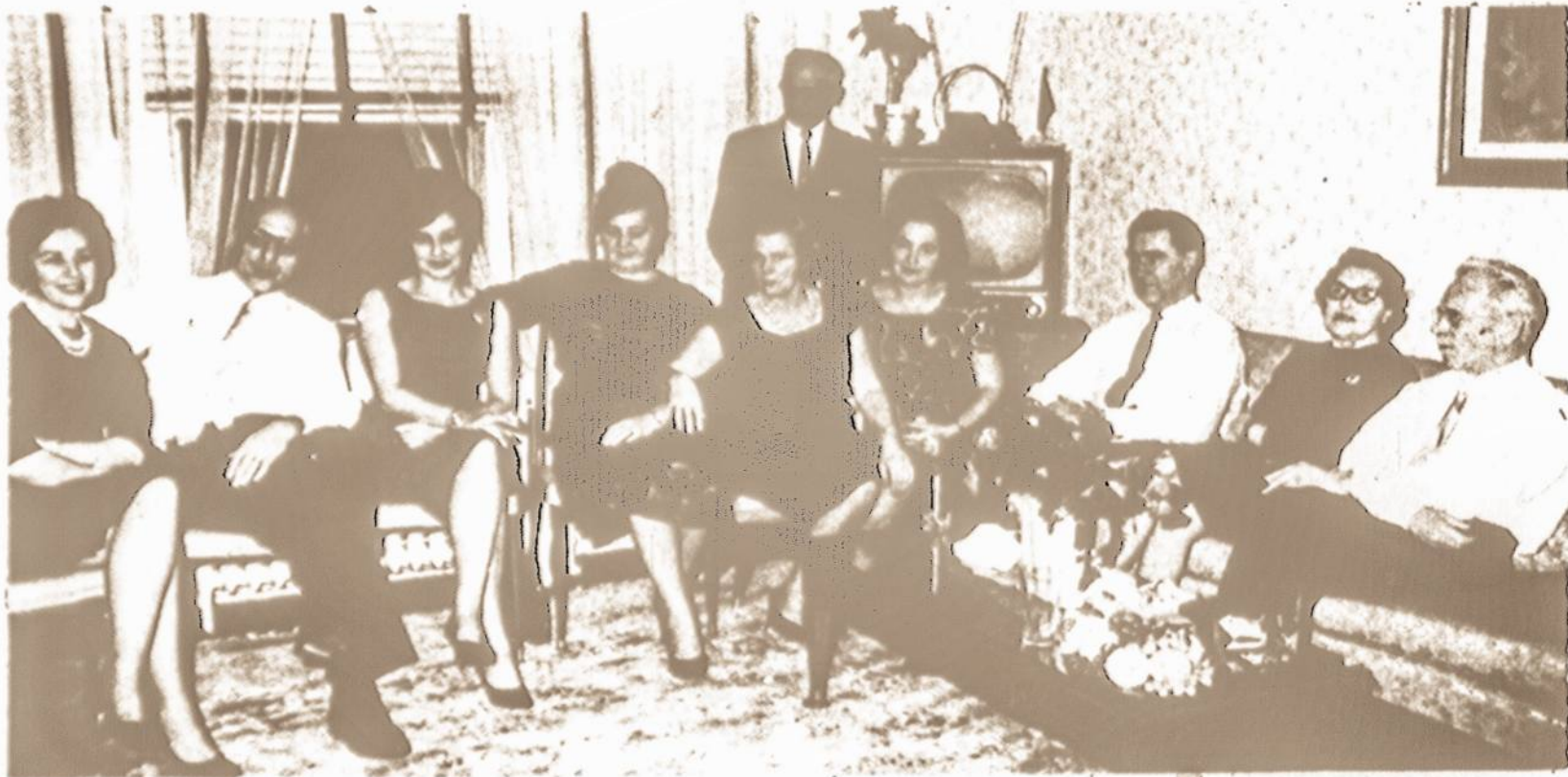
* ANTANAS MATULIS, savo laiku buvęs vienas stambiausių kriaucių kontraktorių Brooklyne, o vėliausiai metais persikėlęs gyventi į St. Petersburg, Florida, šiuo metu su žmona lankosi pas savo dukrą ir žentą New Yorke.

SOLISTĖ LIONĖ JODYTĖ pasikalbėjimo metu su "Music Around the World" programos vedėju ABC radijo stotyje. New Yorke. Šioje programoje jau keletą kartų buvo perduotos lietuviškos dainos iš Jodytės vėliausiai išleistas plokštelės "Dainuojame su Lione".

STEFANIJA RŪKIENĖ (viduryje), kuri gruodžio 25 d. iš Lietuvos atvyko į New Yorką. Rūkienė, buvusi Sibiro tremtinė, į Ameriką atvyko pas savo vyrą Konstantiną, čia gyvenantį nuo 1950 m. su dukrele Nijole, kuri profesoriauja Arizonos universitete. Rūkienė apsigyveno pas vyrą Hartforde, Conn. New Yorko di-džioji spauda apie Rūkienę plačiai parašė ir atvykimas buvo rodomas per TV.

Philadelphijos vienybiečiai su savo draugais per Kalėdas atšventė inž. Č. Tamašausko gimtadienį. Iš k. į d. P. Traunienė, Br. Buinys, N. Mitalienė, Juzė Augalytė, V. Buinienė, P. Mitalas (stovį), K. Pliuškonienė, Č. Tamašauskas, L. Birulienė ir inž. N. Birulis.

Jungtinės Tautos

Atkelta iš 8 psl.

Salomėja Narkėliūnaitė

Tai buvo pati brangiausia, pinigais skaičiuojant, šios tarptautinės organizacijos tautos "ekspedicija." Ji apytikriai kaštavusi \$381,505,000 kariuomenės išlaikymui ir \$51,545,015 administracinei veiklai.

Padidėjus iki 115 ir vis dar tikintis, jog JT narių skaičius didės, aktualus yra JT Chartos papildymas ta prasme, kad būtų padidintas pagrindinių Tarybų narių skaičius. 1963 m. buvo nutarta Saugumo Tarybą iš 11 narių padidinti iki 15, o Ekonominės ir Socialinės Tarybos -- iš 18 iki 27. Asamblėja buvo pakvietusi visus narius tų pakeltimų ratifikavimą įteikti iki 1965 m. rugsėjo 1 d. 1964 m. užbaigti su 44 ratifikacijom, kurių tarpe, deja, dar nėra nė nuolatinio Saugumo Tarybos nario.

Pernal Jungtinės Tautos, Saugumo Tarybos nutarimu,

įsteigė "taikos palaikymui" instituciją -- kariuomenę ir mediatorių Kipro saloje. Šiam reikalui buvo atsikreipta į JT narių savanorišką prisidėjimą.

Pereitų metų diskusijų metu kolonializmo klausimais Generalinės Asamblėjos nukoloniavimo komitetas peržvelgė padėti 55-lose teritorijose ir pateikė atitinkamų rekomendacijų. Vien perieitais metais į Jungt. Tautų organizaciją atėjo trys naujos valstybės (Malawi, Malta ir Zambija). (Tasai pats nukoloniavimo komitetas net nemalonėjo prisijusti patvirtinimą, jog gavęs tarptautinės Žmogaus Teisių Lygos raštą, kuriame buvo kviečiama svarstyti sovietinį kolonializmą Pabaltijo kraštuose, sovietų prisijungtose teritorijose iš kitų valstybių -- Karelijoje, Rytų Vokietijoje, Besarabijoje, š. Bukovinoje, Sachaline ir Kurilų salose ir kt.)

Vienybei aukojo

J. BALTUS, Smithtown, N. Y.	\$10.00
N. N., Brooklyn, N. Y.	\$10.00
A. Vikrikas, St. James, N. Y.	\$10.00
K. Motuza, Richmond Hill, N. Y.	\$8.00
M. V., Scranton, Pa.	\$8.00
J. Kralkauskas, Newark, N. J.	\$5.00
A. Tamošaitienė, Kanada	\$5.00
A. Bredes, Central Islip, N. Y.	\$3.00
J. Giraitis, Irvington, N. J.	\$3.00
V. M., Brooklyn, N. Y.	\$3.00
J. A. Urbonas, Dayton, Ohio	\$3.00
V. Višnius, Ozone Park, N. Y.	\$3.00
F. Globičienė, Harrison, N. J.	\$2.00
M. Matulionienė, Flemington, N. J.	\$2.00
V. Razminas, New Market, N. J.	\$2.00
J. Rulis, New Britain, Conn.	\$1.00
J. Verbyla, Waterbury, Conn.	\$1.00

Visiems aukojusiems Vienybė reiškia gilią padėką.

* SALOMĖJOS NARKĖLIŪNAITĖS išleista reportažą "Lietuviai Pasaulinėje Parodoje New Yorke 1964" galima gauti pas autorę (200 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. 11207, Vienybėje ir pas spaudos platintojus. Kaina \$1.00.